Mihail Bica

Umbra fulgului de nea

napoca star

Mihail Bica

•

UMBRA FULGULUI DE NEA

Editura NAPOCA STAR
Piaţa Mihai Viteazul nr. 34/35, ap. 19
e-mail: contact@napocastar.ro
www.edituranapocastar.ro
tel./fax: 0264/432.547
mobil: 0761/711.484, 0740/167.461
Director: Dinu Virgil Ureche

Fotografiile copertelor I şi IV, precum şi cele din haibun-uri şi haishin-uri sunt realizate de către MIHAIL BICA.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
BICA, MIHAIL
Umbra fulgului de nea / Mihail Bica. - Cluj Napoca : Napoca Star, 2014
ISBN 978-606-690-169-7
821.135.1

Tehnoredactarea şi corectura aparţin autorului

Mihail Bica

UMBRA FULGULUI DE NEA

(HAIKU-URI, HAIBUN-URI, HAISHIN-URI)

Napoca Star

Mihail Bica

Debut editorial:— Clepsidra spartă – haiku-uri (plachetă), Editura Ambasador, Târgu-Mureş, 1999.

Publică:

– Rănile tăcerii (haiku-uri şi poeme în versuri albe), Editura Nigredo, Arad, 2007.

– Nori în derivă (proză scurtă), Editura Nigredo, Arad, 2009.

– Jurnal silvestru în fărâme, Editura Mark House, Gheorgheni, 2011.

– Ierbar, Editura Napoca Star, Cluj-Napoca, 2012.

– Vara îngerului fără aripi, Editura Napoca Star, Cluj-Napoca, 2013.

– Zile scrise (Jurnal), Editura Napoca Star, Cluj-Napoca, 2014.

Prezent în antologii:

– Antologia de haiku — Constanța, 2001.

– Bucurii efemere — Târgu-Mureş, 2002.

– Aromă de nea — Editura Ardealul, Târgu-Mureş, 2003.

– Salutându-l pe Basho — Cartea Festivalului Mondial de haiku, Mamaia, 2005, Editura Boldaş, Constanța.

– Antologia de poezie şi comentarii — Valentina Becart, Editura Pan Europe, Iaşi, 2008.

– Antologia vinovatelor plăceri (vol.I), Asociația Culturală Maria Domina, Bucureşti, 2010.

Motto: „– Ce culoare are vântul?”
(Dahmapada)

Despre arta: haiku-ului, haibun-ului, haiga-ului și a haishin-ului

a) Haiku-ul: *terțină, fiecare vers având respectiv: 5-7-5 silabe; este clipa închisă în 17 silabe. Din aceste puține silabe imaginația cititorului este cea care făureşte mai departe poezia: prin gânduri, imagini şi asociații de idei. De aceea, haiku-ul nu trebuie doar citit, el trebuie să fie* ***văzut, auzit şi simțit*** *cu ochiul sufletului.*

Haiku-ul contemporan, atât în Japonia, cât şi în afara țării, nu respectă întotdeauna structura tradițională, esențial fiind ca poemul să conțină ***spiritul haiku („hai”) ;*** *dacă nu se respectă schema 5-7-5, suma să rămână 17 (maximum 21 de silabe).*

Alte criterii prozodice:

– simplitate extremă a formei, fără nicio figură de stil;

– după versul 1 sau 2, pauză ***(„kireji”: „ –”)****, iar în interiorul textului să nu fie prezente alte forme de punctuație; este de mare importanță prezența cezurii, a liniei de pauză* ***(„kireji”)****, aceasta împărțind poemul în două tablouri, imagini care juxtapuse, prin contrast (imagine neaşteptată), sugerează o a treia idee, imagine.*

– esența haiku-ului: natura privită într-un mod paradoxal;

– în cuprinsul poemului este bine să existe un cuvânt sezonal ***(„kigo”)*** *pentru a marca anotimpul, acest cuvânt accentuând legătura dintre poet şi sezon;*

– nu are titlu, autorul nevrând să separe frumosul, nici să îngrădească infinitul, poemul fiind fără început şi fără sfârşit;

– haiku-ul se naşte atunci când ***haijinul*** *(poetul de haiku) şi cu obiectul prezentat, sugerat, se contopesc;*

– haiku-ul oferă un „desen" cititorului, acesta din urmă fiind cel care îl va lumina prin simțurile sale, prin propria-i sensibilitate şi imaginație.

Şi atunci… haiku-ul se va colora!

b) Haibun-ul: *este un poem în proză relativ scurt, concis, în stil haiku, incluzând deopotrivă umor, dar şi multe elemente serioase, chiar grave. De regulă haibunul se termină cu un haiku, dar tristihul se poate include şi la începutul textului, ori dacă sunt mai multe haiku-uri, ele se pot intercala pe tot cuprinsul prozei.*

Se recomandă ca numărul minim de cuvinte alcătuitoare ale unui haibun să fie de 50 şi maximum 300 de cuvinte; în cazuri extreme pot fi şi mai multe cuvinte componente.

c) Pictura haiga: *o pictură sumară, în stil* ***sumi-e*** *(pictură realizată în tuş), care reuneşte, pe aceeaşi suprafață, un poem haiku şi o imagine. Adeseori, dacă imaginea este fotografică, aceasta, fotografie şi haiku, se mai numeşte şi* ***haishin****; sau: foto-haiku.*

De obicei, textul, în haiga, este caligrafiat şi integrat în compoziția plastică în aşa fel încât între imagine şi text să fie o armonie, o consonanță de stil şi tehnică. În haiga, ca şi în haishin, deopotrivă, imaginea şi textul trebuie să dialogheze, să răspundă la „chemările şi trimiterile" pe care le sugerează.

d) Haishin-ul: *este o formă artistică incitantă, atât pentru poet cât şi pentru fotograf, mai ales dacă artistul fotograf şi fotograful sunt una şi aceeaşi persoană.*

Această formă artistică nu este o fotografie însoțită de un haiku, ci un poem în care imaginea şi textul se contopesc într-o expresie de iluminare a cititorului.

*Denumirea de haishin este o combinație dintre prima ideogramă a noțiunii de „****hai****ku" şi cea de-a doua ideogramă, „sha****shin****" care în limba japoneză înseamnă fotografie.*

„Un haishin îți permite să vezi poezia şi să citeşti fotografia dintr-o privire." (Florin Vasiliu)

Autorul

Motto: „Sunt oameni care găsesc că roua n-are niciun farmec; curios!...”(Sei Shonagon)

„Pe un umăr îmi stă Îngerul melancoliei, pe celălalt Îngerul deznădejdii – conversația lor este viața mea” (Rozanov)

„N-are rost să vă lamentați, ci minunați-vă de legea efemerului şi învățați din ea despre deşertăciunea vieții omeneşti” (Din înțelepciunea indiană)

PARTEA I: HAIKU-URI

1) vântul de prier –
mătură calea pentru
frunza cea nouă

(2014, primăvara)

2) verde şi azur
orişiunde ai privi –
cucul nu mai tace

(2011, toamna)

3) ceață de brumar –
o toacă nevăzută
cheamă primii fulgi

(2004, brumar)

4) în miez de toamnă
visez tot mai adesea
poieni cu flori de câmp

(2007, brumar)

5) vânt de noiembrie –
pe trunchiul stejarului
verde-i doar muşchiul

(2009, brumar)

6) printre morminte –
doar şuierul vântului
acestui brumar

(2013, toamna)

7) vântul de toamnă
îmi tot şopteşte ceva –
mă fac că n-aud

(2003, toamna)

8) un râs zgomotos
sfâşie noaptea tristă
din miezul de brumar

(toamna, 2005)

9) după grindină –
singur bradul a scăpat
nevătămat

(2003, vara)

10) ajuns în toamnă
un fluture rătăcit
bea roua rece

(2011, vara)

11) în livada mea
un greier şi-un fluture –
pe aceeaşi frunză

(2011, vara)

12) ploaie de vară –
astăzi nu îmi mai stropesc
muşcatele

(2005, vara)

13) după ploaie –
pe frunza fragedă de fag
raza de soare

(2011, primăvara)

14) cocioaba din cătun –
poarta de lemn e-nchisă
de o volbură

(2012, vara)

15) ajuns la pârâu
cizmele mi le leg cu
tulpini de curpen

(2012, vara)

16) culcat pe spate –
ca să văd luna plină
aplec un mac

(2009, vara)

17) ultim boncănit –
noaptea se lasă subit
peste poiană

(2011, toamna)

18) ploaia de florar
mă trezeşte cu blândețe
din ațipire

(2013, primăvara)

19) pescar ocupat –
într-o mână are vodca
într-alta bățul

(2011, vara)

20) petale de mac
căzute pe spicele verzi –
se simt străine

(2009, vara)

21) pe prispa cu flori
moşul şi bunica tac –
dangăt de clopot

(2013, vara)

22) o muscă-n lapte –
zbârnâie şi acolo
vrând să-l facă unt

(2013, vara)

23) codrul defrişat –
umbra corbului planând
pe terenul gol

(2006, primăvara)

24) floarea de măceş –
îşi schimbă nuanța în
fiecare zi

(2013, primăvara)

25) cum să mai scriu
cu iasomia-n floare –
las tocul jos

(2014, primăvara)

26) florile de mac
tot mai veştede în lan –
spicu-i auriu

(2014, vara)

27) suind prin barbă
țânțarul e pe-o geană –
ne privim în ochi

(2014, vara)

28) păstrăv curcubeu
aruncându-se în vânt –
baie de aer

(2013, vara)

29) semn de furtună –
un fluture stă pitit
sub un brusture

(2012, vara)

30) creanga uscată–
purtată de şuvoaie –
malul în floare

(2012, vara)

31) soare de gerar –
umbra mea nemişcată
pe stânca sură

(2013, iarna)

32) iarnă în munți –
cu foc din ace de molid
îmi fierb ceaiul

(2011, toamna)

33) beznă-n poiană
vrând să prind licuriciul
un spin mă-nțeapă

(vara, 2014)

34) pribeag pe câmp –
singurul lui loc de mas
stogul de ovăz

(2014, vara)

35) noapte cu brumă –
merele căzute-n deal
îşi fac pârtie

(2011, toamna)

36) stropii de apă
cad de pe bătrânul molid
ori de pe boltă

(2014, toamna)

37) melcule păzea –
culegătorul este
pe urma ta

(2011, primăvara)

38) printre flori de câmp
se zbenguie bondarul –
vrăbiuțo iartă-l

(2014,vara)

39) amurg în poiană –
la vederea florilor
luna se-ascunde

(2014, vara)

40) cât timp livada
e în floare – cortul mi-e
adăpostul

(2007, primăvara)

41) noapte de florar –
aroma de liliac
atrage luna

(2010, primăvara)

42) ploaie piezişă –
pe trunchiul fagului
se nasc izvoare

(2009, toamna)

43) o țiglă-i spartă –
plouă-n cuibul de viespe
din podul casei

(2008, toamna)

44) lujer de salcă –
puştiul face tilincă
pentru frățior

(2010, primăvara)

45) toamnă târzie –
o muscă învelită
în plasa de paing

(2009, toamna)

46) atârnă pe un cui
decolorată de vreme
ranița-mi veche

(2008, iarna)

47) înfloriți mai iute
frumoase margarete
iubitei să vă duc

(primăvara, 2013)

48) toamnă târzie –
pe cărarea silvestră
noul pădurar

(2008, toamna)

49) final de vară –
pe boltă în loc de nori
păsări nomade

(2011, toamna)

50) floarea-soarelui –
după ploi repetate
ignoră astrul

(2010, vara)

51) după ploaie –
pe gardul de nuiele
volbura la uscat

(2014, vara)

52) se coace grâul –
cucul a tăcut deja
gata de plecare

(2014, vara)

53) monah sihastru –
în coliba-i silvestră
buchet de clopoței

(2012, vara)

54) vară toridă –
cu frasinul în brațe
îmi este bine

(2013, vara)

55) ograda-mi ninsă –
aromă şi culoare
de iasomie

(2014, primăvara)

56) miriştea arsă –
o frunză de brusture
rămasă verde

(2012, toamna)

57) anii noştri-s mulți
dar cireşul înflorit
ne bucură la fel

(2008, primăvara)

58) se întunecă –
ea tot printre crengile
cu cireşe de mai

(2011, vara)

59) luna-n creştere –
nopţile devin tot mai
luminoase

(2014, vara)

60) livada mănăstirii –
sub cireşul înflorit
doar călugărul

(2009, primăvara)

61) molid uscat –
iedera îl cuprinde
triumfătoare

(2007, vara)

62) acelaşi răboj de
ziua mea de naştere –
doar că-i mai crestat

(2013, toamna)

63) ieri au înflorit
măceşii din livadă –
apoi grindina

(2014, primăvara)

64) în miez de noapte
ronţăie un şoarece –
aş bea o bere

(2010, vara)

65) frunză care cazi –
cât de puțini te privesc
cum te privesc eu

(2004, toamna)

66) frunze sau petale –
cât de mult v-asemănați
cu mândrul om

(2009, toamna)

67) prunii în floare –
vedea-v-aş în pahar
zice beţivul

(2012, primăvara)

68) sub bătrânul nuc
tot mai multe morminte –
umbră şi frunze

(2009, toamna)

69) noaptea Învierii –
cad petale de cireş
pe stropii de ceară

(2004, primăvara)

70) oriunde privesc
văd doar maci înflorind
prin holde verzi

(2007, primăvara)

71) noapte de vară –
trezit din somn de-un greier
îl ascult până-n zori

(2004, vara)

72) verdele fraged
al ferigilor din ăst-an
să nu-l uit nicicând

(2011, primăvara)

73) singur în cerdac –
în ceaşca cu ceai verde
petala de măr

(2014, primăvara)

74) departe-n munte –
în zori adun de pe frunze
rouă pentru-un ceai

(2004, vara)

75) casă părăsită –
în pragul uşii morman
de frunze moarte

(2008, toamna)

76) două furnici –
urcă pe-o cochilie
pe aceeaşi parte

(2009, vara)

77) vânt de toamnă –
totul se clatină
doar o umbră nu

(2008, toamna)

78) ajuns pe culme
vântul tăios al toamnei
mă-ndeamnă să cobor

(2007, toamna)

79) sub cerul toamnei
în poiana pierdută
schitul părăsit

(2007, toamna)

80) fanfara s-a retras –
în livada-nnoptată
cântă greierii

(2007, vara)

81) noapte de florar –
lumina lunii cade
pe iasomie

(2004, primăvara)

82) bolta de azur –
rândunele exersând
plecarea departe

(2014, vara)

83) povesteşte-mi tot
rândunico la mine
revenită-n zori

(2007, primăvara)

84) la mine de vii
să nu-mi calci brânduşele
acestei toamne

(2013, toamna)

85) lumina lunii
pe casa-mi părintească –
nimeni niciunde

(2014, iarna)

86) ițesc zorii –
pe clanța porții mele
sclipeşte bruma

(2007, toamna)

87) final de poveste –
şi eu voi pleca-n curând
spre noi meleaguri

(2014, vara)

88) sfârşit de toamnă –
vecinul meu tot singur
sub nucul scorburos

(2011, toamna)

89) geamul spart de mult
e astupat cu un ziar –
un moş pe prispă

(2014, vara)

90) vântul mi-a adus
frunze îndeajuns
ca să-mi fierb un ceai

(2012,toamna)

91) apa pârâului
curge la fel şi-n noaptea
de Anul Nou

(2011, iarna)

92) casă din chirpici –
un toporaş răsare
pe un perete

(2014, primăvara)

93) ninsoare-n florar –
cărarea mi-o indică
salata verde

(2011, primăvara)

94) vechi papuc uitat
în grădină – miroase
a mentă creață

(2007, vara)

95) luna lui cuptor –
sub cireşul sălbatic
codițe şi sâmburi

(2011, vara)

96) vârtej de apă –
spuză de ace de molid
se învârt în cerc

(2007, vara)

97) veniți a-nflorit
rochița rândunicii –
cireaşa-i coaptă

(2009,vara)

98) cântecul mierlei –
petale de iasomie
cad neîncetat

(2014, vara)

99) cufundat în lucru
cosaşul singuratic
n-aude cucul

(2008, vara)

100) în drum spre piață
ploaie torențială –
sacoşa mi-e glugă

(2008, vara)

101) când să mă aplec
să înhaț licuriciul –
un ciob de sticlă

(2008, vara)

102) noapte de toamnă –
pe strada înfundată
un moş veşnic singur

(2014, vara)

103) mierla clocind –
o pândesc pitit printre
flori de păducel

(2013, primăvara)

104) mierla în cuib –
furtuna o acoperă
cu petale de măr

(2013, primăvara)

105) ardeiul iute
cu semințe atât de mici–
nu-i de ignorat

(2006, primăvara)

106) pe un pat cu ghimpi
ascet înfrânându-se –
luna după nori

(2005, toamna)

107) perna din frunze –
singura-mi avuție
pe vârful stâncii

(2005, toamna)

108) după furtună –
sub molidul cel bătrân
ace şi lujeri

(2004, vara)

109) nu pot să cred –
furtuna n-a vătămat
nicio lalea

(2005, primăvara)

110) vechea cabană –
noaptea întreagă ascult
caria ronțăind

(2007, toamna)

111) izvorul Ropo –
beau apă din căuşul palmei
în borcan fiind flori

(2005, vara)

112) corb în zbor planat –
paznic al tarlalei
de rapiță

(2006, vara)

113) banița tatei –
o scot după un deceniu
umplând-o cu flori

(2014, primăvara)

114) ploaia a trecut –
din cupa campanulei
cad stropi de apă

(2006, vara)

115) ploaia a-ncetat –
macul îşi înalţă capul
către soare

(2005, vara)

116) hai-hui prin codru –
un fluture albastru
îmi e tovarăş

(2005, primăvara)

117) fulguială
apoi ploaie şi soare –
din nou acasă

(2005, iarna)

118) tăcere-n gerar –
halena ta şi a mea
contopindu-se

(2014, iarna)

119) albinuţo –
ca tine aş vrea să-mi spăl
picioarele-n polen

(2014, primăvara)

120) macul în floare –
boarea oblojeşte
lanul auriu

(2011, vara)

121) un strop de noroi
din cuibul rândunicii
pică în ibric

(2011, vara)

122) măceşul în floare –
ramurile de cireş
au fructe coapte

(2005, vara)

123) potop de amintiri –
cascada de petale
sub mărul în floare

(2011, primăvara)

124) aversă de ploaie –
unde-au dispărut codrul
şi poienile

(2006, vara)

125) după aversă –
frunze verzi şi uscate
în râul tulbure

(2006, vara)

126) rupere de nori –
tot ce-a fost înainte
întinereşte

(2008, primăvara)

127) curtea moşului –
vântul toamnei-i aduce
ierburi pentru ceai

(2007, toamna)

128) molizi sub nămeți –
furtuna năpustindu-se
îi despoaie

(2008, iarna)

129) mai mulți fulgi de nea
încovoaie molidul
până la pământ

(2007, iarna)

130) macul se clatină –
dar niciun strop de rouă
nu cade la pământ

(2008, primăvara)

131) privesc frezia –
brânduşa îşi apleacă
fruntea tot mai jos

(2011,toamna)

132) precupeaţa vinde
ouă gata clocite –
zice că-s de ieri

(2007, vara)

133) în aşteptarea
apropiatei ninsori
un plop aplecat

(2005, toamna)

134) libelula –
după încercări ratate
stă pe-un fir de rogoz

(2007, vara)

135) pe-o păpădie
o furnică roşie
într-o petală

(2007, primăvara)

136) mai trecu un an –
pe răbojul de alun
încă o dungă

(2012, toamna)

137) frunze ruginii –
înveliți lacrimile
acestei lumi

(2008, toamna)

138) cucul cântă
sau plânge pădurea
care se tot taie

(2007, primăvara)

139) atât de albă
luna – o fi nins oare
şi acolo

(2009, iarna)

140) viţa sălbatică –
culorile toamnei
mai darnice cu ea

(2006, toamna)

141) bacalaureat –
frunzele plopului
freamătă mai tare

(2007, vara)

142) soarele-i ascuns –
bruma stă neclintită
pe groapa de gunoi

(2005, toamna)

143) sub vechiul cireş
învăluit în floare –
cocioaba moşului

(2011, vara)

144) flori de tei mă-mbie
dincolo de poiană
dar dincoace de iaz

(2014, vara)

145) întâi m-ați întristat
apoi m-am însingurat –
cucul a plecat

(2008, vara)

146) poteca din brădet
ajunge în poiană –
alte miresme

(2007, vara)

147) flori albe apoi
fructe negre de mălin –
copilăria-mi

(2005, vara)

148) noapte de gerar –
pe pârâul înghețat
luna-n copcă

(2007, iarna)

149) năpădit de vâsc
nucul copilăriei –
e încă verde

(2006, vara)

150) în bojdeucă –
în afară de bătrân
încape doar mâța

(2006, iarna)

151) noaptea-n livadă –
printre florile de măr
o mierlă neagră

(2004, primăvara)

152) în podul moşului
frunzele dudului
de mult tăiat

(2007, toamna)

153) în paharul gol
bețivul vede fulgere –
lumina lunii

(2008, toamna)

154) încă o toamnă
ascunsă în ghindele
căzute în lac

(2004, toamna)

155) singur pe alee –
castane ghinde şi frunze
pe apa lacului

(2007, toamna)

156) pe soba de tuci
sfârâie felii de cartofi –
plouă liniştit

(2005, toamna)

157) cobor muntele –
nori negri mă urmăresc
tot mai aproape

(2005, vara)

158) clasa se destramă –
petalele castanului
luate de vânt

(2007, primăvara)

159) cireş în toamnă –
cu frunzele căzute
pare mai bătrân

(2007, toamna)

160) cochilia goală –
şi-o fi găsit melcul
casă mai bună

(2009, toamna)

161) ninge abundent –
cărarea spre cătun
nu se mai vede

(2008, iarna)

162) pârâu de munte –
buchet de nu-mă-uita
adus de ape

(2011, vara)

163) răsare luna –
mai cad câteva frunze
roşii de cireş

(2009, toamna)

164) ninge zile-n şir –
însingurarea mea
zidită în alb

(2008, iarna)

165) ridiche roşie
în iarba cu păpădii –
albina năucă

(2009, primăvara)

166) soare la apus –
petalele lalelei
zboară către est

(2007, vara)

167) salcâmi în floare –
pădurarul trece
nepăsător

(2006, primăvara)

168) plopul desfrunzit –
iţeşte printre ramuri
cuibul unei ciori

(2008, toamna)

169) măceşi înfloriţi –
dealul copilăriei
parcă aievea

(2007, vara)

170) prin codrul de brad
şuieră vânt năprasnic –
flori mute-n pripor

(2007, vara)

171) la vânătoare –
las mistreţul să treacă
privind un toporaş

(2007, primăvara)

172) seară de florar –
firea toată mă-mbie
să uit de casă

(2008, primăvara)

173) cătun în munte –
dintr-o singură casă
fumul printre fulgi

(2009, iarna)

174) livada-n floare –
mai lesne mi-e de acum
să scriu haiku-uri

(2007, primăvara)

175) un singur tunet –
pe frunzele de paltin
stropi grei de ploaie

(2008, vara)

176) izvor cristalin–
pe tulpina socului
pahar de plastic

(2014, vara)

177) nu mai sunt singur –
iasomia în floare
umple ograda

(2007, primăvara)

78) alb căzut din cer –
în timp ce luna descreşte
omătul creşte

(2008, iarna)

179) el şi ea-n pridvor –
pe gardul de nuiele
floarea volburii

(2007, vara)

180) având în cârcă
frunze uscate de fag –
tăcerea hribilor

(2007, toamna)

181) pe imaşul vast
în noaptea cu lună plină
un singur cal alb

(2004, vara)

182) cântecul cucului –
în ritmul joagărului
tras de doi bătrâni

(2005, vara)

183) ochii iubitei
între două cireşe –
adie vântul

(2007, vara)

184) amurg în munte –
aud un singur boncănit
apoi tunetul

(2008, toamna)

185) vântul de toamnă –
adună rândunelele
în stoluri sumbre

(2007, toamna)

186) ieri cădeau petale
azi deja cad frunzele –
ce scurtă-i vara

(2009, toamna)

187) abia-nroşite
frunzele cireşului
se împrăştie

(2009, toamna)

188) moşul din cătun –
adună după furtună
vreascuri căzute

(2006, vara)

189) doi vecini ciudați –
între ei în loc de gard
frunze uscate

(2007, toamna)

190) ascuns printre flori –
cu ochii plini de lacrimi
un bătrân singur

(2006, vara)

191) lan de rapiță –
într-un colț mănăstirea
cu trei călugări

(2009, vara)

192) nu ştiu de unde
nu ştiu cum – primăvara
e în livadă

(2008, primăvara)

193) miez de brumărel –
pe poteca din codru
eu şi frunzele

(2008, toamna)

94) cerul tulbure
în lac dar şi pe boltă –
aversa de vară

(2005, vara)

195) arborii golaşi –
doar ciori şi coțofene
umbresc poteca

(2007, toamna)

196) vechea potecă –
moşul taie buruieni
stând pe genunchi

(2005, vara)

197) pădure de brad –
răni cicatrizându-se
la mine la el

(2007, vara)

198) via culeasă –
ciuha păzeşte cu zel
frunze uscate

(2007, toamna)

199) frunze de stejar
cad de pe reverul meu –
pe arbori rămân

(2008, vara)

200) arde miriştea –
un corb venit cu ploaia
croncăne în fum

(2005, vara)

201) livada în zori –
deşi noaptea n-a plouat
iarba-i umedă

(2007, vara)

202) trandafirul alb –
bătrâna îl priveşte
îngândurată

(2014, vara)

203) la mănăstire
potop de campanule –
şi totuşi toaca

(2004, vara)

204) dangăt de clopot –
luna plină iţeşte
pe vârful stâncii

(2007, vara)

205) dangăt de clopot –
de pe o campanulă
zboară un flutur

(2007, vara)

206) bătrâna din cătun-
oferă sunătoare
pentru o pâine

(2007,vara)

207) venind de la iaz –
pescar cu plasa goală
pare abătut

(2008, vara)

208) departe-n codru –
printre frunze galbene
un stejar roşu

(2009, toamna)

209) după măceşe –
cu mâinile zdrelite
baba din cătun

(2009, toamna)

210) ceaun cu omăt
în ograda moşului –
singurul contrast

(2005, iarna)

211) pe vechiul mormânt
doar ierburi uscate –
croncăne-un corb

(2006, toamna)

212) cosaş plictisit-
în timp ce-ascute coasa
un greier cântă

(2008, vara)

213) amurg la munte –
în apa izvorului
răsare luna

(2008, vara)

214) final de brumar –
tinda plină-i de frunze
gonite de ger

(2007, iarna)

215) vrejul de iederă
cuprinde trunchiul de fag –
un cuplu fatal

(2014, vara)

216) zile-n şir din pat
zăresc aceeaşi boltă –
doar norii-s alţii

(2007, toamna)

217) un corn ezitant –
melc făcând cu ochiul
unui nor de ploaie

(2008, vara)

218) lacul înghețat –
în barca-ncremenită
fulgii se-mbulzesc

(2007, iarna)

219) după furtună –
doar lalele roşii
au tulpina frânta

(2005, primăvara)

220) nici cu Dumnezeu
nici fără – traiul meu nu-i
lesnicios de-acum

(2008, iarna)

221) troiță din tablă –
un picior al Domnului
roș de rugină

(2007, toamna)

222) dincolo de râu
sub salcia pletoasă –
chicot de fată

(2007, vara)

223) schitul părăsit –
pe vârful turnului zdrobit
un cuib de barză

(2007, primăvara)

224) după furtună –
petale de liliac
în toată curtea

(2007, primăvara)

226) zăcând în pat –
privesc cum trec pe boltă
cocostârci în şir

(2005, toamna)

227) desculţ prin iarbă –
tălpile-mi sunt iarăşi verzi
ca-n copilărie

(2007, primăvara)

228) poarta moşului
izbit de-un oaspe nepoftit –
vântul de toamnă

(2009, toamna)

229) prăşind porumbul
n-am unde să mă ascund –
salcia-i tăiată

(2003, vara)

230) umbra mea iese
din umbra unei sălcii –
soare în amurg

(2006, vara)

231) fulgi de păpădii
se ridică în văzduh
la orice lătrat

(2006, primăvara)

232) ploaie de toamnă –
printre arborii desfrunziți
bătrânul desculț

(2005, toamna)

233) sfârşit de toamnă –
cu cine să-mi împart
însingurarea

(2004, toamna)

234) jos verde fraged
sus albastru infinit –
un corb planând

(2005, primăvara)

235) cătun cu trei case –
la poarta fiecăreia
o iasomie

(2007, primăvara)

236) împart ceaiul cu
vrabia zgribulită
pe scara şurei

(2007, iarna)

237) în curtea casei vechi
zvon de primăvară –
cinci pui de rață

(2004, primăvara)

238) vânt năprasnic –
azi el îmi culege frunze
din vechiul dud

(2008, vara)

239) convoi de nuntă –
pe marginea şanţului
şir lung de furnici

(2006, vara)

240) zorelele mele
înfloresc la vecinul –
infidelele

(2007, vara)

241) coliba moşului –
în loc de acoperiş
zorelele

(2007, vara)

242) deşi mă grăbesc –
în fața mea doi melci
mai iuți ca mine

(2008, vara)

243) în loc de floare
pe trandafirul uscat
un fluture alb

(2009, vara)

244) câteva furnici
se scaldă în petalele
margaretei

(2007, vara)

245) acelaşi flutur
mi se aşează zilnic
pe pălărie

(2011, vara)

246) pălăria-mi verde –
cine oare va purta-o
când n-oi mai fi

(2014, vara)

247) macul în floare –
oare cum îl vede
fluturul oaspe

(2006, vara)

248) un strop de rouă
pe frunza mătrăgunei –
mi-o va otrăvi

(2007, vara)

249) cu sutienul
în buzunarul fustei –
îmi spune că-s sfios

(2009, vara)

250) satul meu natal –
copleşit de mărăcini
şi oameni oacheşi

(2005, vara)

251) pe câmpul pustiu
doar eu şi-o sperietoare –
ninge liniştit

(2008, iarna)

252) la umbra petalei
de măr din plasa de paing
doarme furnica

(2007, vara)

253) petale de măr
albesc balega veche –
nedreaptă soartă

(2005, primăvara)

254) o rândunică
sosită prea devreme
tace în pridvor

(2007, primăvara)

255) chiar de e ascunsă
din luna plină fulgii cad
neîntrerupt –

(2006, iarna)

256) în urma babei
orăcăie o broască –
ce i-o fi spunând

(2008, primăvara)

257) în acest prier
rândunele sosesc
două câte două

(2007, primăvara)

258) via culeasă -
cel mai frumos ciorchine
rămas drumețului

(2004, toamna)

259) înfăşurată
pe coada vechii greble –
volbura în floare

(2007,vara)

260) gorun secular –
bobul de rouă-i sălaş
în zorii zilei

(2005, vara)

261) casa moşului –
doar vântul mai mătură
ograda-i veche

(2007, toamna)

262) în parc cu mama –
pe capul piciorului
poc castana

(2008, toamna)

263) florile de măr –
aşteaptă zefirul
să le mângâie

(2006, primăvara)

264) fluture hoinar –
lumea spune că noi doi
ne asemănăm

(2007, vara)

265) punte peste râu –
mergând în acelaşi ritm
un moş şi un melc

(2007, vara)

266) ploaie bogată
peste cătunul sărac –
a-nflorit prunul

(2005, primăvara)

267) lume piezişă –
cu toate astea merii
înfloresc la fel

(2004, primăvara)

268) fir de iarbă –
între tine şi mine
nicio diferenţă

(2005, vara)

269) las norii şi
mă îndrăgostesc de cer –
ce bucurie

(2003, vara)

270) paharul s-a golit –
străluceşte iarăşi
ca la început

(2007, vara)

271) ploaie de florar –
petale de cireş
zac prin noroaie

(2005, primăvara)

272) ploaia a trecut –
castanele strălucesc
spălate de praf

(2008, toamna)

273) în loc de zăvor
la cocioaba pustie
un melc pe uşă

(2007, vara)

274) raze de soare –
în iarba înrourată
forfota mare

(2003, vara)

275) stea în cădere –
licuriciul dispare
şi apare iar

(2007, vara)

276) vară toridă –
o muscă îmi face vânt
pentru o clipă

(2008, vara)

277) nori cumulus –
singurele umbrele
pentru prăşitori

(2003, vara)

278) melcul adormit
pe o sperietoare –
iarna-i aproape

(2008, toamna)

279) mândră păşeşte
pe frunzele uscate
o vrăbioară

(2008, toamna)

280) printre pietrele
pârâului de munte –
o lubeniță

(2006, vara)

281) prin geamul murdar
un moş priveşte balta
fără nicio stea

(2007, vara)

282) moşul a adormit –
din supa răcită
mănâncă musca

(2005, vara)

283) pe malul mării –
scriu haiku după haiku
pe nisipul ud

(2006, toamna)

284) încăierate
sub petala de măceş –
două furnici

(2003, primăvara)

285) un melc în noapte –
printre frunzele uscate
sparge liniştea

(2008, toamna)

286) miez de brumărel –
pe fundul pârâului
frunze uscate

(2006, toamna)

287) frunze şi noroi
pe tălpile cizmelor –
niciunde omul

(2004, toamna)

288) în ritmul toacei
cad şi stropii de ploaie
pe acoperiş

(2007, primăvara)

289) pe vechea vatră
printre scrumul risipit
fire de iarbă

(2005, primăvara)

290) la orice dangăt
al clopotului din deal
greierul tace

(2003, vara)

291) în noaptea asta
fără tine pe alei
niciun licurici

(2004, primăvara)

292) doar un licurici
în cochilia goală –
noul chiriaş

(2003, vara)

293) să cad aş vrea
odată cu frunzele
mesteacănului

(2007, toamna)

294) uite-un licurici –
spune vesel un copil
arătând luna

(2005, toamna)

295) şir de nopţi cu ploi –
pe furiş de printre nori
luna rotundă

(2003, primăvara)

296) în drum spre casă –
bețivul se-mpiedică
de propria-i umbră

(2003, vara)

297) unde-s duşi oare
anii cei mulți din urmă –
îi simt aproape

(2014, vara)

298) dangăt de clopot–
în curtea bisericii
cad frunze de tei

(2008, toamna)

299) departe-n codru
adeseori mă cufund
de nimeni ştiut

(2009, vara)

300) pârâu de munte –
în loc de apă curge
şuvoi de frunze

(2008, toamna)

301) toamna pe ducă –
norii se înghesuie
printre corbii tăcuţi

(2003, toamna)

302) de la o vreme
păcate în scădere –
spovada vană

(2014, vara)

303) singur în codru –
liniştea îmi şopteşte
despre fulgi de nea

(2008, toamna)

304) moşul gârbovit –
priveşte către ţurţuri
perfect verticali

(2009, iarna)

305) să mă ridic în cer
ca puful păpădiei –
uşori amândoi

(2007, primăvara)

306) ace de molid
pe frunza de mesteacăn –
ploaia a trecut

(2005, vara)

307) prin geamul spart
alunecă o frunză
galbenă de fag

(2003, toamna)

308) femeia-n doliu –
coborând din cimitir
printre flori de prun

(2004, primăvara)

309) ne îndepărtăm –
umbra mea şi umbra ta
tot contopite

(2014, vara)

310) în clipa-n care
suflu în lumânare –
luna-n fereastră

(2003, vara)

311) miez de martie –
feriga se destinde
copleşind nalba

(2008, primăvara)

312) berzele au plecat –
de-acum doar luna plină
va mai sta în cuib

(2004, toamna)

313) sub mărul înflorit
mă ninge cu petale –
țâncu-mi spune moş

(2013, primăvara)

314) ploaia a stat –
mireasma iasomiei
cuprinde curtea

(2013, primăvara)

315) luna plină –
ivită din molidiş
e şi mai albă

(2013, vara)

316) volbura în floare –
iţeşte printre gratii
înrourată

(2013, primăvara)

317) se scaldă baba –
o cioară tot croncăne
neîncetat

(2013, vara)

318) vrând să cuprindă
luna – un brad se-nalță
tot mai sus

(2013, vara)

319) în timp ce melcul
traversează poteca –
răsare luna

(2013, vara)

320) cioata unui dud
din curtea vecinului –
veri de neuitat

(2012, vara)

321) vechea potecă –
în locul ei un şir lung
de toporaşi

(2012, primăvara)

322) peste pădurea
de curând tăiată –
umbra corbului

(2011, vara)

323) sub bătrânul fag
susurul izvorului –
singurul zvon

(2011, vara)

324) unde-mi sunteți voi
frumoşii nori de vară –
m-ați lăsat şi voi

(2011, vara)

325) teiul în floare –
luna plină-ntârzie
în ograda mea

(2008, vara)

326) punte şubredă –
o trece agale un
câine de pripas

(2007, vara)

327) ornament mobil
pe pălăria-mi verde –
o buburuză

(2003, vara)

328) de când stau pe loc
o volbură înflori
la picioru-mi drept

(2005, vara)

329) mai cade-o frunză
de pe alunul pleşuv –
apoi o ghindă

(2003, toamna)

330) îmi las de acum
pălăria-mi cea verde
sperietorii

(2003, toamna)

331) întâi tremură
apoi se înclină –
macii după tren

(2011, vara)

332) unde-s norii albi
nu-s doar suri şi neguroşi –
şi-un stol de ciori

(2003, toamna)

333) nici cer nici pământ
doar fulgi oriunde priveşti –
ce mai ninsoare

(2009, iarna)

334) amurg de toamnă –
pe oglinda lacului
o frunză rară

(2004, toamna)

335) vânt de brumărel –
o frunză-n loc să cadă
zboară înspre cer

(2003, toamna)

336) eu în hamac
musca-n plasa de paing –
lin ne legănăm

(2007, vara)

337) un sunet celest –
stropul de rouă să fi fost
acum căzut

(2003, vara)

338) viața-mi a durat
numai cât o aversă –
îmi spune moşul

(2007, vara)

339) pe o foaie albă
călimara şi-un stilou –
pixul îl arunc

(2003, iarna)

340) sperietoarea –
pălăria-i de pai
turtită-i de omăt

(2009, iarna)

341) stână surpată –
pe vatra cu tăciuni
pâlc de toporaşi

(2006, primăvara)

342) aruncând cu pietre
de pe maluri opuse –
cercuri unindu-se

(2014, primăvara)

343) pe boltă luna –
pe oglinda lacului
încă o lună

(2003, primăvara)

344) lacul înnoptat –
neorăcăind broasca
sare pe lună

(2004, vara)

345) urmărit fiind
licuriciul se-ascunde
în luna plină

(2007, vara)

346) încă mai alerg
gonit de o aversă
de mult trecută

(2007, vara)

347) fără de frunze
plopul nu mai tremură –
mă întreb de ce

(2003, toamna)

348) doar eu şi luna
în noaptea de pe stâncă –
apoi un greier
(2008, vara)

349) gerul tot mai crunt –
în crâşma din mahala
un client ciudat

(2003, iarna)

350) stropul de rouă –
musca îl ocoleşte
şi îşi ia zborul

(2003, vara)

351) ninge abundent –
Grivei blocat în cuşcă
schelălăie trist

(2005, iarna)

353) cu capul plecat
şi eu şi crizantema –
ea ce-o fi greşit

(2007, toamna)

354) seară bizară –
bolta năpădită de
ciori în zbor tăcut

(2004, toamna)

355) zi înnorată –
odaia-mi luminată
de o muşcată

(2007, vara)

356) cad frunze
şi peste ele ploaia –
se lasă ceața

(2005, toamna)

357) izvorul Ropo –
să-ţi aud din nou aş vrea
susurul ştiut

(2009, vara)

358) ger fără omăt –
calicul se-ncălzeşte
la suflul calului

(2008, iarna)

359) noapte de nesomn –
pocnetul castanelor
şi luna plină

(2004, toamna)

360) mesteacăn răzleț –
auriul frunzelor
sub voal de ceață

(2003, toamna)

361) tăceri nocturne –
pe lac stelele sclipesc
somnoroase

(2003, vara)

362) de oboseală
m-aş culca în clipa asta –
iarba-i înrourată

(2005, vara)

363) zorii cenuşii –
aud cum cade bruma
peste fagii goi

(2007, toamna)

364) apă şi pământ –
noi doi ne asemănăm
fulgule de nea

(2008, iarna)

365) sperietoarea –
umbra ei şi a mea
se-intersectează

(2005,vara)

366) acelaşi piţigoi
zilnic la fereastra mea –
îi scriu un haiku

(2003, vara)

367) pe harta lumii
o muscă traversează
Oceanul Atlantic

(2004, vara)

368) ea aşteapt-un tren
eu nimic nu mai aştept –
toate vin şi pleacă

(2005, vara)

369) floarea-soarelui –
sărutându-mi iubita
îşi apleacă capul

(2006, vara)

370) la braț cu tine
vorbindu-ți de iubire
luna-i mai clară

(2003, vara)

371) supărându-ne
ne întoarcem spatele –
ca într-un duel

(2003, toamna)

372) câmpul cu pepeni –
luna plină-şi caută
un seamăn potrivit

(2007, vara)

373) ploaia tot mai rece
pe frunzele căzute –
greierii tăcură

(2003, toamna)

374) de pe plopul gol
cade o frunză verde –
final de toamnă

(2005, toamna)

375) la lumina lunii
văduva în doliu
spală la pârâu

(2004, primăvara)

376) prima ninsoare –
până şi moşul iese
ca să prindă fulgi

(2010, iarna)

377) frunza de paltin –
puştiul întinde palma
prezentându-se

(2008, toamna)

378) în noaptea asta
livada-i luminată
doar de licurici

(2010, vara)

379) departe-i Crăciunul –
toți brazii de pe munte
ornați cu stele

(2010, iarna)

380) luna după nori –
e rândul licuriciului
să lumineze

(2010, vara)

381) ploaie cu clăbuci –
doi unindu-se se sparg
fără niciun zgomot

(2010, vara)

382) curtea pustie –
fulgul unui piţigoi
pluteşte în sus

(2011, vara)

383) ploaia a stat –
în odaia moşului
mai cad stropi de ploaie

(2010, vara)

384) sfârşitul verii –
în camere de acum
doar luna plină

(2010, vara)

385) o libelulă –
luându-şi zborul
clatină frunza

(2009, vara)

386) nimic nu este –
prezent trecut viitor
doar omăt omăt

(2007, iarna)

387) frunzele toamnei
pe fundul pârâului –
primii fulgi de nea

(2008, iarna)

388) fără s-o citesc
rup scrisoarea primită –
şi-o arunc în vânt

(2009, toamna)

389) moşul oftează
sub cireşul în floare –
petalele cad

(2007, vara)

390) neaua-i pe ducă –
şi viața spune un moş
privind apusul

(2009, iarna)

391) deşi-i Noul An
nu am nicio dorinţă –
în van sunt toate

(2014, iarna)

392) copilul orfan –
se joacă cu o vrabie
orfană şi ea

(2012, vara)

393) stropul de rouă
sclipeşte pe o baligă –
apoi dispare

(2011, vara)

394) vreascurile mele
nu mai înmuguresc –
degeaba-mi spuneți

(2010, primăvara)

395) în fine umbra –
sub salcie-i izvorul
şi niciun trecător

(2009, vara)

396) căzută-n omăt
ridic sperietoarea –
deja sunt două

(2009, iarna)

397) iarnă geroasă –
în vârful bocşei doarme
pisica albă

(2005, iarna)

398) aversă în zori –
sub stejarul secular
iarba-i uscată

(2005, vara)

399) drum către gară –
o singură sanie
înfruntă omătul

(2007, iarna)

400) aversă şi azi –
merg pe calea ferată
evitând smârcul

(2003, vara)

401) singur în munte –
cana mea pe această zi
căuşul palmei

(2005, vara)

402) minute în şir
în fața mea țopăie
gaița-ntr-un picior

(2004, vara)

403) fire de paing –
la orice adiere
vibrează toate

(2007, primăvara)

404) nopți fără lună –
o găsesc printre molizi
fără s-o caut

(2007, toamna)

405) oameni buni şi răi –
soarele luminează
la fel pentru toți

(2003, vara)

406) poteci silvestre –
încă mai evit să calc
frunzele căzute

(2009, toamna)

407) un moş priveşte
zoreaua ivită ieri –
azi deja trecută

(2003, vara)

408) greieri concertând
luminați de licurici –
luna se-ascunde

(2004, toamna)

409) lebede pe lac –
pe urmele lor răsar
potop de stele

(2003, vara)

410) şi de astădată
de Anul Nou voi privi
livada-mi sub omăt

(2013, iarna)

411) o buhă-n noapte –
oare mie îmi strigă
sau vecinului

(2009, vara)

412) în timp ce strănut
un fluture albastru
zboară de pe mac

(2007, primăvara)

413) apa lacului
neclintită – o frunză
de fag o-ncrețeşte

(2006, toamna)

414) păstrăv zvâcnind
din apa pârâului –
baie de aer

(2003, vara)

415) furtună-n toamnă –
cărările silvestre
multicolore

(2005, toamna)

416) pe-o ramură de
salcie plângătoare
urcă o broască

(2005, vara)

417) stropi mari de ploaie
aduşi de vântul rece –
se preling pe geam

(2003, toamna)

418) cu luna-n lac –
nu mai am nevoie de
colac ca să-not

(2007, vara)

419) noapte de iarnă –
împart o portocală
cu umbra mea

(2006, vara)

420) o umbră trece
iute-n fața geamului –
apoi strănută

(2003, vara)

421) plouă întruna –
umbrele mergătoare
într-un singur sens

(2003, toamna)

422) pădure toamna –
pe pălăria-mi verde
frunza galbenă

(2007, toamna)

423) un fluture alb
zboară peste umbra mea –
luminându-mi-o
(2004, vara)

424) motanul toarce –
pe un fir de mustață
un țânțar sătul

(2004, vara)

425) sărind prin praf
zburând spre garduri –
vrabia-i vrabie

(2006, vara)

426) înfierbântat
cuprind trunchiul fagului
albit de brumă

(2008, toamna)

427) o invit la dans
umbra mea de asemenea –
valsăm în patru

(2003, vara)

428) bolta albastră
în băltoaca tulbure
norii nu încap

(2007, vara)

429) în găletuşa
copilului – trei stele
în apa de ploaie

(2008, vara)

430) amurg de vară –
din umbra mea scot morcovi
pentru o supă

(2004, vara)

431) mă bărbieresc -
cu luna pe un umăr
o iau drept model

(2006, vara)

432) sărutându-se
el şi ea cu ochelarii
în mâna dreaptă

(2007, vara)

433) fluture galben –
umbra lui pe draperie
se mişcă incolor

(2003, vara)

434) bradule înalt –
alungă-ţi negurile
de pe al tău creştet

(2007, toamna)

435) în plasa de paing
din casa părăsită –
crâmpei din poza ei

(2009, vara)

436) acelaşi cactus
la bătrâna fereastră –
de ani de zile

(2003, primăvara)

437) aceleaşi frunze
pe râul copilăriei –
doar eu sunt altul

(2004, toamna)

438) fulgi mari de omăt
pe braţele lui Isus –
troiţa din sat

(2006, iarna)

439) viespe în sticlă –
în loc să zburde-n pajişti
a venit la bar

(2003, toamna)

440) carte deschisă –
vântul o răsfoieşte
pentru o poză

(2005, toamna)

441) şuieră vântul –
frunza uscată urcă
sărind treptele

(2003, toamna)

442) noapte de vară –
deşi-i în toate apele
luna-i tot albastră

(2003, vara)

443) a venit vara –
de-acum pe bocancii mei
petale de mac

(2009, vara)

444) toamnă-nsorită –
la masa bețivilor
viespea bea cu toți

(2014, toamna)

445) casa arhiplină –
tot ce mai pot găzdui
e un păianjen

(2014, vara)

446) amurg de toamnă –
pe geamul aburit
scriu un nou haiku

(2007, toamna)

447) umbra fagilor
pe frunzele căzute –
final de toamnă

(2013, toamna)

448) nu vreau să ies în zori
în iarba-nrourată –
aş strica minunea

(2014, vara)

449) deşi sunt certaţi
umbra ei şi umbra lui
stau contopite

(2011, vara)

450) între vecine
în loc de gard e-o frunză
galbenă de tei

(2013, toamna)

451) în stufăriş–
nicio broască n-aşteaptă
barza de pe plop

(2007, primăvara)

452) timpul imită
zborul iute-al pasării –
sau poate invers

(2008, vara)

453) vechi televizor –
în carcasa-i doarme dus
mâţul vecinei

(2005, vara)

454) tună fulgeră –
sub streaşina cocioabei
rândunica-n cuib

(2005, vara)

455) după aversă –
ascult liniştea dintre
stropii de ploaie

(2005, primăvara)

456) vacanţa mare –
în curtea liceului
cântă greierii

(2005, vara)

457) în cuib o barză –
stând într-un picior se uită
la un pici zglobiu

(2006, vara)

458) închis în sine
el se înăcri nespus –
oțet într-un pahar

(2006, vara)

459) caut o umbră
nedemn de-un loc sub soare –
îmi spune un moş

(2008, vara)

460) timpul mă lasă –
umblu năuc pe cărări
ascultând un cuc

(2005, primăvara)

461) ceață-n poiană –
aud dar nu pot să văd
cerbul boncănind

(2005, toamna)

462) în apa lacului
văd frunza tu vezi luna –
cade o ghindă

(2006, toamna)

463) o gaiță moartă –
vântu-i mişcă penele
însă în zadar

(2007, vara)

464) o coajă de ou –
sălaş pentru un greier
nonconformist

(2005, vara)

465) ultima frunză
pe paltinul solitar –
nici ninsă nu cade

(2003, iarna)

466) o margaretă –
deşi-i nu-i floarea-soarelui
întoarsă-i spre soare

(2004, vara)

467) după carnaval –
confeti-n pat şi-n baie
ba chiar şi-n beci

(2004, toamna)

468) un bilet de tren –
mi-e de-ajuns pentru-un haiku
şi-un număr de mobil

(2009, vara)

469) pe bolta de vară
nu-ncap stelele toate –
multe stau în lac

(2013, vara)

470) ploaia s-a oprit –
umbra schitului din deal
mult mai curată

(2011, vara)

471) stropul de rouă
sclipeşte şi-n miezul nopţii –
lună plină

(2013, vara)

472) sfârşit de gustar –
toate cuiburile sunt
încăpătoare

(2014, vara)

473) viespea-n odaie –
amândoi respirăm
acelaşi aer

(2010, toamna)

474) arbori despuiaţi –
aşteaptă veşmântul alb
privind către nori

(2013, toamna)

475) aleg poteca
ca să ajung în cătun –
scaii toți cu mine

(2014, vara)

476) luna pe claie
e atât de rotundă –
de nu s-ar prăvăli

(2003, vara)

477) căruţa cu fân –
mireasma din poiană
se mută-n şură

(2007, vara)

478) deşi aici n-a nins
maşina care trece
plină-i de omăt

(2009, iarna)

479) se înserează –
nisipul pe care-l calc
fierbinte-i încă

(2007, vara)

480) mi s-a-ntors fiica –
teiul e mai parfumat
ca niciodată

(2014, vara)

481) frunza galbenă –
singura-mi companie
pe banca din parc

(2014, vara)

482) neaua s-a topit –
muşuroaiele cresc brusc
peste noapte

(2013, iarna)

483) deşi-i furtună
o frunză de mesteacăn
pe-un fir de paing

(2012, toamna)

484) umbrela spartă –
umărul tău drept e ud
al meu cel drept

(2014, primăvara)

485) pui de vrabie –
s-ar muta-n ciorapul meu
de n-ar mirosi

(2012, vara)

486) nouăzeci de ani –
doar arborii pădurii
îi mai sunt ortaci

(2010, vara)

487) casă pustie –
umbra păianjenului
pe un perete

(2009, vara)

488) prin geamul murdar
lumina cade pieziş
pe un scaun gol

(2005, toamna)

489) în seara asta
toți bărbații din nightclub
sunt fără inel

(2009, vara)

490) zgomote în zori –
cei de la salubritate
îmi iau şi somnul

(2009, vara)

491) zi de pensie –
bătrânul fluieră din nou
văzând poştaşul

(2009, iarna)

492) sloiuri de gheață –
pe unul dintre ele
patina ruptă

(2003, iarna)

493) mierla a zburat –
creanga încă tremură
golită de nea

(2010, iarna)

494) doar muşte moarte
în cutia poştală –
e-mailuri sute

(2009, toamna)

495) reuniune –
furnica musca molia
în plasa de paing

(2013, vara)

496) toamnă târzie –
arborii sunt despuiați
doar bonsaiul nu

(2009, toamna)

497) două insecte –
o libelulă verde
şi umbra ei

(2014, vara)

498) petale de măr –
livada mea e ninsă
deşi e florar

(2009, primăvara)

499) n-o văd dar o aud –
de dincolo de râu
ciocănitoarea

(2003, vara)

500) pridvorul cocioabei –
felii de măr la uscat
pe sfoara veche

(2012, vara)

501) vechiul ceas defect –
o carie ticăie
ascunsă-n perete

(2008, vara)

502) cocoş din tablă –
țâncul îi calcă umbra
vrând să-l alunge

(2009, vara)

503) cerşetorul orb –
mă-ntreabă dacă neaua
mai e tot albă

(2011, iarna)

504) după aversă –
pe aceeaşi alee
eu şi câţiva melci

(2014, vara)

505) călător distrat –
absorbit de dialog
pierde cursa iar

(2003, vara)

506) în ziua asta
doar e-mailuri de reclamă –
nimic de la ea

(2013, vara)

507) pe cioata de fag
pe inelul patruzeci
o buburuză

(2003, vara)

508) noapte de vară –
Carul Mare susținut
de o macara

(2004, vara)

509) ninge abundent –
privesc uimit în spate
urmele-mi dispar

(2009, iarna)

510) paingul aşteaptă
ore zile nopți în van –
în plasă roua

(2007, vara)

511) luna plină –
mărul care a căzut
nu este întreg

(2008, toamna)

512) tril de piţigoi –
despre ce o fi cântând
se-ntreabă moşul

(2003, vara)

513) pe balansoar
se leagănă doar vântul –
apoi o frunză

(2003, toamna)

514) plasa de paing
plină-i de petale –
final de prier

(2003, primăvara)

515) cinci decembrie –
Moş Nicolae fuge
după un taxi

(2003, iarna)

516) la mănăstire –
după toacă clopotul
apoi greierul

(2003, vara)

517) rafala de vânt –
frunza de paltin scapă
din sârma ghimpată

(2003, toamna)

518) părăsind codrul
acesta-mi dăruieşte
o frunză galbenă

(2004, toamna)

519) sământă puiet
arbore cherestea –
apoi căruţă

(2003, vara)

520) bătrânul poştaş–
în loc de scrisori de-amor
mi-aduce facturi

(2003, vara)

521) în supermarket –
cu-un puştan în cărucior
client la casă

(2007, vara)

522) ceață deasă –
în loc s-ajung acasă
intru la vecina

(2007, toamna)

523) îmbrățişate
periuțele de dinți –
iar ei se ceartă

(2007, toamna)

524) frunzele căzură –
vântul îl voi mai vedea
când va viforî

(2003, toamna)

525) şosea umedă –
m_e_l_c_u_l_ o_ t_r_a_v_e_r_s_e_a__z_ă
în loc nepermis

(2005, primăvara)

526) vântul de toamnă –
rochia ei dansează
pe sârma de rufe

(2006, toamna)

527) ploaie de gerar –
omul de zăpadă stă
într-o băltoacă

(2003, iarna)

528) stă scris pe nisip
aşteaptă-mă la anul –
între timp fluxul

(2005, vara)

529) băltoacă-n asfalt –
o maşină în trombă
sparge stelele

(2006, vara)

530) soare cu dinți –
un fulg de nea se-ascunde
în frunza chircită

(2003, iarna)

531) două berze-n cuib
stau spate-n spate –
una într-un picior

(2007, vara)

532) abia ivită
plantula de mesteacăn
are umbră deja

(2003, primăvara)

533) noapte de iarnă –
oare dorm şi cei care
nu mă iubesc

(2007, iarna)

534) legate de ram
când ați învățat zborul –
frunze în toamnă

(2003, toamna)

535) astăzi poştaşul
în locul scrisorilor
aduce fulgi de nea

(2004, iarna)

536) ultim trandafir –
fiindu-mi milă ca să-l tai
acum îl ninge

(2006, iarna)

537) bătrân ațipit
cu o carte în mână –
vântul o citeşte

(2005, toamna)

538) ultimul măr
din pomul vecinului
îmi pică-n curte

(2007, toamna)

539) seri de altădată –
mămăliga cu lapte
şi basmul mamei

(2012, toamna)

540) o bojdeucă –
pe hornu-i dărăpănat
cad mari fulgi de nea

(2009, iarna)

541) soare printre nori –
băltoaca oglindeşte
doar cerul senin

(2008, vara)

542) fără să doarmă
cum de cresc pâraiele –
întreabă un ţânc

(2004, vara)

543) pisica neagră –
călcată de-o maşină
într-o vineri

(2003, vara)

544) pe bluza-i roşie
în loc de buburuză
doar şapte puncte

(2007, vara)

545) traversez puntea –
ambele maluri miros
a flori de salcâm

(2007, primăvara)

546) brumar cu geruri –
luna plină se mută
în puțul adânc

(2007, toamna)

547) căzute frunze
de castan – toţi le calcă
singur moşul nu

(2003, toamna)

548) o libelulă
pe un fir de pir uscat –
e doar ochi şi aripi

(2008, vara)

549) petale de măr
în băltoaca livezii –
frumoase-s şi aici

(2007, primăvara)

550) sub iasomie
fetişcana citeşte
poezii de amor

(2009, vara)

551) paing de apă –
deşi calcă apăsat
lacu-i neclintit

(2009, vara)

552) în timp ce-o lovesc
cu coasa – margareta
îşi saltă capul

(2008, vara)

553) aşteptând un tren –
pe poteca de pe câmp
apare toamna

(2007, vara)

554) iarba cosită –
aroma ei pătrunde
în mănăstire

(2009, vara)

555) sfârşitul verii –
lumina licuriciului
nu se mai vede

(2003, vara)

556) ajung pe culme –
aici sunt şi mai singur
decât în vale

(2008, toamna)

557) vrăbii ciripind
deasupra molozului
năpădit de podbal

(2005, vara)

558) fulgi de omăt
îmi luminează noaptea
în fundătură

(2008, iarna)

559) m-a întrebat şi azi –
unde se duc visele
fiecărei nopţi

(2003, vara)

560) fire de nisip
duse de vânt şi ape –
faleze pustii

(2006, toamna)

561) teiul din curte –
fără frunze şi flori
pare inutil

(2005, toamna)

562) un vânt porneşte
peste codrii – în urmă
arborii despuiaţi

(2005, toamna)

563) nu mă primeşte
dar nici nu mă alungă –
muntele înalt

(2008, toamna)

564) plouă şi-mi place –
noi haiku-uri s-ar ivi
de-ar ține mult

(2006, vara)

565) mâine încă nu-i
ieri deja nu mai este –
rămâne doar azi

(2007, toamna)

566) în noaptea asta
luna plină va ucide
toți licuricii

(2009, vara)

567) doi vecini ciudați –
între ei nu-i nici un gard
dar nici potecă

(2008, vara)

568) o frunză-n toamnă –
singurătatea în doi
pe terminate

(2014, toamna)

569) codrul de stejari –
iz de frunze putrede
printre gălbiori

(2014, toamna)

570) pe culmi de păduri –
luna plină se prăvale
în frunze moarte

(2009, toamna)

571) luna plină –
aninată de-un molid
se scaldă-n baltă

(2013, vara)

572) după o viață
nimic nemaidorindu-mi –
iată-mă bogat

(2014, vara)

573) o zi de vară –
vecina-şi uscă rufele
pe gardul meu

(2013, vara)

574) ogorul verde –
în galop un cal negru
spulberă macii

(2006, vara)

575) vântul de toamnă –
din nou mă-ntorc la tine
bătrânule arțar

(2006, toamna)

576) amurg de toamnă –
sub raze piezişe
munții-s aproape

(2005, toamna)

577) după-amiază –
focul din sobă moare
sub cenuşa albă

(2003, vara)

578) singura veste –
frunza de fag căzută
în ograda mea

(2007, toamna)

579) ram curbat uscat –
încercând a-l îndrepta
țâncul îl rupe

(2014, vara)

580) niciun gând ascuns –
în zori florile de măr
au stropi de rouă

(2013, vara)

581) la întoarcere
nu mai găsesc poteca –
ninge în Bucin

(2013, iarna)

582) la miezul nopții –
între mine şi lună
imens gol negru

(2014, vara)

583) mi-amintesc cu jind
de frunza de ferigă
din apuse veri

(2004, iarna)

584) de-i albă de-i neagră
să mă dumiresc aş vrea –
spune-un moş bolnav

(2014, toamna)

585) omul de zăpadă –
copilul îl păzeşte
şi el fiind păzit

(2009, iarna)

586) pânza de paing –
înşirate ca pe aţă
picuri de ploaie

(2004, vara)

587) firul de iarbă –
despovărat de rouă
se mişcă încet

(2003, vara)

588) vreme ploioasă –
plictisul din ăst-timp
mai copleşitor

(2013, toamna)

589) deşi sunt certaţi
umbrele lor se ating
necontopite

(2003, vara)

590) dezbrăcându-mă
mai aproape îmi eşti
de inima mea

(2007, vara)

591) frunze veştede
îmi acoperă urma
de pe potecă

(2014, toamna)

592) țurțure pe gard –
stropii de apă cad ritmic
pe o brânduşă

(2006, primăvara)

593) un nor diafan
trece peste luna plină –
greierul tace

(2008, vara)

594) vara şi toamna
iarna şi primăvara –
toate doar trec trec

(2003, toamna)

595) pe gardul de spini
alături de lâna oii
o margaretă

(2004, vara)

596) pe dudul casei
două zorele se-ntrec
să atingă luna

(2004, vara)

597) pipa moşului –
luna într-un rotocol
de fum aromat

(2009, vara)

598) aversă rece –
singur sunetul toacei
scapă neplouat

(2005, vara)

599) spațiu între nori –
luna plină-şi cată loc
dar nu încape

(2008, vara)

600) desculț prin noroi
ca-n copilărie –
un spin mă-nțeapă

(2009, vara)

601) fac vaporaşe
din rețete medicale
şi le-arunc în râu

(2014, vara)

602) noapte de noapte
mă urc pe claia de fân
să admir luna

(2014, vara)

603) noaptea-n cabană –
suflu-n lumânare
să intre luna

(2008, vara)

604) peste umbra mea
apele Bucinului
trec neudând-o

(2011, vara)

605) gara pustie –
singur eu şi un castan
aşteptăm un tren

(2003, toamna)

606) piersici de toamnă
şi coji de nucă goale –
noul an şcolar

(2007, toamna)

607) pe părul ei sur
un fluture albastru –
ori o campanulă

(2012, vara)

608) cerul înnorat –
în iarbă licuricii
țin loc de stele

(2005, vara)

609) cu tine în gând –
nu îndrăznesc să număr
petalele

(2014, vara)

610) o rață pe lac –
alungă luna plină
dar şi stelele

(2004, vara)

611) la moştenire –
ea obţine şapte bulbi
de lalele negre

(2011, toamna)

612) roşii la soare
pe pervazul ferestrei –
bolta-i de azur

(2005, toamna)

613) ninge ne-ncetat –
liniştea cătunului
tot mai adâncă

(2003, iarna)

614) soţi octogenari –
se sprijină reciproc
uitând de cârje

(2014, toamna)

615) zori de brumărel –
un melc îşi retrage brusc
cornița stângă

(2007, vara)

616) o văd adesea –
consider o favoare
umbra-i s-o ating

(2007, vara)

617) zumzetul albinei –
o petală freamătă
neatinsă

(2008, primăvara)

618) ploaie de vară –
pe scândura gardului
stropii dispar rapid

(2009, vara)

619) coliba moşului –
în loc de jgheaburi
are țurțuri

(2009, iarna)

620) cupa lalelei –
după ce-şi varsă apa
se îndreaptă iar

(2014, primăvara)

621) în părul ei blond
o floare de brusture –
nu vrea să i-o scot

(2013, vara)

622) flori de păpădii –
a fost odată demult
o copilărie

(2014, primăvara)

623) iarnă la munte –
luna plină îngheață
de vârful stâncii

(2013, iarna)

624) final de făurar –
văd un toporaş prin geam
ieşind nu-l mai găsesc

(2014, primăvara)

625) bolta albastră
peste pomii desfrunziți –
între ei cioara

(2004, toamna)

626) în curtea bunicii
acelaşi vechi trepied
aşteptând în van

(2004, vara)

627) văd cu ochiul mamei
grădina ne-ngrijită
de noul stăpân

(2014, vara)

628) ninsoare bruscă –
toți trandafirii roşii
se înălbiră

(2009, toamna)

629) cocioaba babei –
năpădită de omăt
pare tihnită

(2010, iarna)

630 se înnoptează -
singură buburuza
se-ascunde-n iarbă

(2011, vara)

631) ploaie de toamnă –
printre frunzele veştede
fraga singură

(2003, toamna)

632) o adiere –
stând sub mărul în floare
moşu-i mai bătrân

(2014, primăvara)

633) adie vântul –
caligrafii pe ape
sau viața însăşi

(2014, toamna)

634) din nou e toamnă –
bătrânul parcă poartă
bolta-n spinare

(2014, toamna)

635) un singur copac –
împovăraţi şi el şi eu
în miez de toamnă

(2014, toamna)

636) după furtună –
o frunză neştiută
pluteşte-n aer

(2013, toamna)

637) ieşind pe poartă
ştiind că n-am să revin
mă ia în braţe

(2008, vara)

638) arbori golaşi –
atâtea frunze totuşi
plutesc în aer

(2012, toamna)

639) vrăbiuţo stai –
nu mai stârni frunzele
acestei toamne

(2003, toamna)

640) sperietoarea –
de-acum doar trambulină
pentru un graur

(2012, toamna)

641) caut femeia
în lume pretutindeni –
iată-mi cv-ul

(2014, toamna)

642) departe-n codru –
trei licurici sub lupă
îmi sunt candelă

(2014, toamna)

Într-o lume atât de schimonosită, de ce nu dăm uitării această insuportabilă goană după sens?”

„Acordă-ți o clipă de linişte şi vei înțelege cât de prosteşte te-ai agitat până acum.”

(Tscen Tshhu)

PARTEA A II-A: HAIBUN-URI

În preajma Crăciunului

(Ca un brăduț să ajungă la talia și forma corespunzătoare pentru a fi apt ca pom de Crăciun, el trebuie să învingă multe ostilități, vreme de doisprezece-paisprezece ani. Dar, să începem cu începutul.)

… Zi de iarnă cu mult soare. Conurile din vârful coronamentului falnicilor brazi din valea Frumoasa încep să-şi desfacă solzii, eliberând o ploaie de semințe maturate, coapte, minuscule, înaripate. Semințele zboară învârtejit, rapid, către o nouă viață care începe în momentul contactului cu solul.

La ivirea primăverii are loc germinarea. Plantula începe să crească, să se dezvolte în condiții vitrege: cu sol sărac şi puțin, pietros, pe pantă abruptă.

La începutul verii, răsare o firavă plantulă, precum un fir de iarbă, având un smoc de firicele palide-verzi la vârf. Acesta este bradul în faşă!

Anii trec – trei-patru – iată s-a format deja un minuscul brăduț cu tulpinița subțire, foarte fragilă. A învins avalanşele de zăpadă, gerurile, mai apoi, la ițirea primăverii, iată, mai are şi norocul de a nu fi muşcat de cervide, nici de caprele şi oile ciobanului nepăsător.

În preajma copăcelului au crescut între timp, în mod vertiginos, ierburi înalte şi specii lemnoase invadatoare precum: rugi de zmeur, puieți viguroşi de salcie, plopi, mesteacăn, alun…

Brăduțului îi prieşte, deocamdată, compania acestor vecini, el fiind un mare iubitor de umbră şi de umiditate. Speciile concurente pomenite, în această etapă de viață a bradului, îi sunt pavăză şi ajutoare; cu timpul însă acestea devin stânjenitoare şi rivale, ucigaşe chiar, deoarece, pentru ca brăduțul să poată supraviețui, el are nevoie de mai multă lumină. Pentru a putea ajunge la mai mult aer şi la mai mult soare, trebuie să-şi intensifice creşterea pentru a-şi învinge duşmanii aciuați în juru-i parcă dinadins ca să-l copleşească, să-l sufoce.

(Din miliardele de semințe împrăștiate pe un hectar de pădure de brad, apoximativ câteva sute de mii supraviețuiesc, apoi doar câteva zeci de mii dau naștere la plantule, în final, câteva mii ajung să se maturizeze, devenind impunătorii brazi ai codrilor noștri!).

În momentul în care brăduțul și-a scos „moțul" la lumină, trebuie să câștige startul, altfel este sortit pieirii.

Și, iată, a învins! Are rămurelele ieșite la lumină, cu ace de un verde închis, perfect simetrice, pe tulpinița-i sură.

Trecură anii…

În rariștea în care viețuiește, alături de învinși și învingători, cerbii au boncănit în astă-toamnă pentru a paisprezecea oară…

Se lasă bruma, norii sunt grei, plumburii, aproape de pământ, vântul tot mai tăios. Plouă zile în șir. Apoi, într-o seară, fulgii mari se năpustesc asupra desișului, îmbrăcându-l în straie noi, imaculate. Pe ramurile până de curând verzi, strălucitoare, stă potop de omăt, precum niște perne albe, apretate, care, treptat, se transformă într-o mantie imaculată.

urmele pașilor
pe zăpada proaspătă
se umplu cu fulgi

Deasupra crestei versantului răsare soarele: strălucitor, dar rece, cu dinți.

Dar, ce se aude?! Zgomotul unor pași înceți, apăsați, cu omătul scârțâind sub călcătura tot mai aproape. Din pădurea bătrână apare în luminiș un om înnămețit, încotoșmănat, cu respirația precipitată, privind înainte cu atenție. Se oprește, își aprinde o țigară trăgând apoi cu nesaț din ea. Cu atenția încordată, se uită fix înspre povara de nea de pe brăduțul zvelt, solitar. Acesta, cu câteva rămurele neacoperite de zăpadă îl simte pe intrus. Tresare brusc încât o perniță de omăt îi alunecă de pe un ram; presimte că un mare rău este pe cale de a i se întâmpla. În clipa următoare, omul asudat, mirosind a tutun și alcool se propti lângă el. Zâmbindu-i cu satisfacție, îi rosti:

– Pe tine te căutam!

Nemaiavând timp să se dezmeticească, brăduțul simte o mână aspră cuprinzându-i tulpina subțire, apoi zgâlțâindu-l din răsputeri cum nicio furtună în cei paisprezece ani nu l-a cutremurat. Dezbrăcat de hlamida albă, omul îl privi din nou zâmbind şi mai satisfăcut. Mai avu timp doar să zărească lucirea lamei unei toporişti, apoi o durere fulgerătoare iscată la baza tulpinii îl făcu să uite tot, să nu mai audă, să nu mai vadă nimic.

…În păduricea de brazi, într-un amurg al unei zile de iarnă din miez de decembrie cu nămeți bogați, un om leagă o sfoară de baza unui brăduț curând tăiat, împrăştiind un puternic miros de răşină, apoi îi înfăşoară ramurile cu ácele de un verde închis, alburii pe dedesubt, legând capătul sforii de vârful tulpinii. Mai apoi, aprinzându-şi o nouă țigară, luă subsuoară bradul legat fedeleş şi pe aceleaşi urme, înghețate acum, porni prin pădure către drumul forestier.

Îndată dispăru printre arborii încremeniți. Doar scârțâitul zăpezii sub paşii necunoscutului purtând un brăduț sub braț, departe, în pădurea cu omătul tot mai înghețat, mai dă de veste că un om a trecut pe aici…

pomul de Crăciun –
negustorul îl vinde
pentru o votcă

Toamna, altădată…

culesul viei –
sperietoarea udă
de atâta ceață

Toamnă, fructe, ceață, ploi, frunze veştede, foşnitoare, cu un zgomot metalic fin – toamnele de odinioară.

Toamnele copilăriei – atât de darnice în roadele dealului cu podgorii şi pomi de toate soiurile, bine îngrijiți, de oameni gospodari.

Apoi, pădurea…

Pădurea cea de pe culmea dealului, cu podoaba-i de fagi, carpeni, tei, salcâmi, aluni şi stejari schimbându-şi nuanța frunzelor, mai mult, tot mai mult, cu fiecare zi a lunii de răpciune care îşi plimbă faldurile ruginii, arămii peste tot ce a fost până mai adineauri verde.

Soarele mai trimite încă raze calde spre a-şi desăvârşi menirea. Boabele de pe ciorchinele de struguri devin tot mai aurii, mai dulci, mai aromate. Prunele sunt albăstrii-întunecate, dulci, zemoase şi…nepăzite! În vii, culegătorii îşi fac munca de zor, adunând în coşuri şi în găleți soarele pitit în mărgelele aurii, negre, albăstrii.

…Mă reîntorc din pădure cu buzunarele doldora de alune mari, aromate. Trec prin viile de curând culese, căutând ciorchinele uitate de culegătorii grăbiți.

În via lui Andrási, în timp ce urcam înspre pădure, am zărit-o pe Ana şi Ştefan culegând pe rânduri vecine, pe lângă alți culegători împrăştiați prin vie. Am însemnat cele două şiruri de vie, iar acum merg pe urmele lor. Se pare că cei doi s-au gândit la mine, lăsându-mi puzderie de ciorchine. Rucsacul meu devine neîncăpător, grație vechii pasiuni a celor doi înamorați. Pentru ei sărutul a fost, desigur, mai dulce şi mai plăcut de „cules” decât strugurii zemoşi de pe corzile cu frunze verzi-gălbui…

Telefonita

nici azi nu m-ai sunat –
doar gureşa vrabie
mi-a-ngăimat ceva

Telefoane – fixe şi mobile –, internet…iată doar câteva modalităţi de comunicare interumană specifice secolului XXI. Se uzează, dar se şi abuzează, de ele până dincolo de limitele fireşti.

Aceste aparate ne-au cotropit vieţile creându-ne senzaţia că nu mai suntem singuri, că ne aflăm în permanenţă conectaţi cu semenii noştri şi ei cu noi. Devenim dependenţi de aceste invenţii, ele transformându-se în extensii ale fiinţei noastre, alături de automobile şi televizoare. Ignorăm însă faptul că toate aceste aparate ne distorsionează traiul, mentalitatea, sufletul.

Importanţa şi urgenţa acestor comunicări sunt îndeobşte neglijabile, derizorii: se transmit nimicuri dispensabile, în fond umplându-ne doar timpul atât de preţios, uitând să ne mai ocupăm de menirea noastră esenţială: desăvârşirea spirituală.

O zi fără a o auzi – şi a o vedea, mai nou – pe fiinţa noastră dragă, ne pare un timp pierdut, ciuntit.

Pe tărâmul amoros, convorbirile telefonice, cu ale lor „condimente” – SMS-urile, apoi comunicarea prin net, cu puzderia de site-uri de socializare (iarmaroace!), prin mijlocirea programelor ***Skype*** *şi* ***Mess****, au devenit, toate, instrumente fără de care nu mai putem fi în legătură, virtuală, cu lumea.*

Acaparaţi de aceste tehnici, uităm de noi, de sufletele noastre, de viaţa cea reală care ne aşteaptă totuşi, irepetabila viaţă care se scurge pe lângă noi parcă tot mai grăbită.Uităm să-i dăruim atenţia cuvenită, sacrificându-ne pe altarul muncii, risipindu-ne timpul pe taifasuri găunoase, neimportante; şi toate astea cu mari cheltuieli financiare şi în detrimentul sănătăţii. Uităm să ocrotim şi să savurăm frumuseţile mirificei Naturi, risipindu-ne viaţa, energia,timpul, alegându-ne repere neimportante, ridicole.

Hălăduind prin munți

În peregrinările mele silvestre, întotdeauna mi-a plăcut să descopăr așezări omenești pitite prin văi, pe coclauri – departe de zarva civilizației moderne. La fel de mult m-au atras gospodăriile modeste, de la periferia sătucurilor montane, cu oameni căliți de vitregiile traiului la munte, alipiți cu trupul și cu sufletul de pădurea care le oferă (nu pe tavă!) cele necesare viețuirii. În fapt, muntele nu oferă: de la el trebuie să știi să iei cu multă pricepere și delicatețe produsele sale. Și pentru asta, trebuie să știi să ajungi la spiritul profund al acestuia aflat când într-un fir de iarbă, când într-o frunză abia mijind, ori deja veștedă, arămie, aflată în cădere…

Trebuie să cunoști muntele, să-l iubești sincer, indiferent de anotimp și …de panta versantului; apoi, nu în ultimul rând, să-l respecți necondiționat, din adâncul sufletului tău. Orice exces săvârșit asupra ființei muntelui este grabnic pedepsit de manifestări extreme ale acestuia, de cele mai multe ori catastrofale bietei ființe nevolnice care este omul.

Asupra mea dintotdeauna un miraj covârșitor au avut cătunele: le-am căutat, le-am vizitat, le-am admirat; le-am privit și parcurs cu bucurie, și mare plăcere, mai cu seamă pentru prea puținul amestec al omului în viața intimă a naturii, apreciind și uimindu-mă pentru perfecta simbioză dintre munte și cel care îl locuiește. Amenajări puține, doar cele esențiale, fără lezarea ființei muntelui, amândoi: munte și om, viețuiesc nestânjeniți, respectându-se și bucurându-se fiecare de prezența celuilalt: sălașuri puține, neîmbulzite, liniște milenară, cu natura intrând în tindă.

Omul simplu are un mod de viață așijderi, pliat pe ritmul de viață al Naturii, al muncii cu rost, derivând din supraviețuire și nu din agonisire, omul luând de la munte doar strictul necesar, cu prudență, recunoștință și evlavie. Și munca aceasta îi este benefică pădurii, ea simțind respectul omului; și pentru aceasta, ea, pădurea, îl ocrotește, adoptându-l, dăruindu-se.

deşi-i vară
un moş adună vreascuri
pentru la iarnă

Solitudine

Singurătatea – ce este singurătatea?... Mie mi se pare că este o stare sufletească cu puternice rădăcini în gene, dificil sau chiar imposibil de stârpit.

Dacă se întâmplă să o ai în suflet, fugi de ea; dar, cel mai adesea, o cauți cu înverşunare… Fără ea nu mai eşti tu – eşti o altă persoană pe care greu o poți înțelege, anevoie o poți suporta.

Povară sau blestem, eşti simbiotic legat de această stare: fără ea nu te mai poți simți bine (!).

Dacă ți se întâmplă să nu o simți în preajmă, ceva ți se pare a fi în neregulă cu tine: intri în alertă, începi să o cauți cu febrilitate – doar nu se poate să rămâi…singur, fără ea!

față în față
două balansoare goale –
vântul le mişcă

Biblia mamei

Am în mână Biblia pe care am dăruit-o mamei, Biblie care are pe pagina de gardă următorul autograf:

„15.08.1992 – Sovata: Dăruiesc această Sfântă Scriptură mamei mele, drept recunoştinţă pentru rugile ei către Dumnezeu, spre binele copiilor ei.

Mihail"

…Copilăria mea a derulat între anii '50 şi începutul anilor '60, perioadă în care, din cauza regimului de atunci, biserica era într-un con de umbră.

Şcoala propovăduia materialismul (dialectic!), evoluţionismul darwinian, interzicându-ne frecventarea slujbelor bisericeşti. Arareori se întâmpla ca părinţii mei, la fel ca şi mai tinerii mei consăteni, să se ducă la biserică. Erau în schimb câţiva ferventi umblători la casa Domnului, majoritatea bătrâni. Toţi aceştia îmi sunt vii şi acum în memorie: mai luminoşi, mai blânzi, infinit mai buni, mai calzi decât „neumblaţii" la slujbele religioase. Enumăr aici câteva familii de creştini ortodocşi adevăraţi, cu frica de Dumnezeu, vecini cu noi: Brânduşa Gheorghe, Chelemen Ştefan şi Ioan (Reghian), Datu Mihai (Mişa), Stanciu Ioan… harnici muncitori ai pământului, buni gospodari, oneşti, serioşi.

…Pe ai mei nicicând nu i-am întrebat de ce nu merg la biserică, ori care le este poziţia faţă de creştinism (ortodoxie). Îmi aduc aminte însă de înflăcăratele dispute, pe teme biblice, purtate la bunica, unde propovăduitoarea învăţăturilor lui Cristos era mătuşa Sofia, zeloasă martoră a lui Jehova, imbatabilă în argumente creştine. Mama, participantă la discuţii de acest fel, era principala, cea mai de temut combativă care aducea contraargumente la afirmaţiile pline de vervă ale Sofiei, arătându-i că ea deşi nu mărturiseşte credinţa cu atâta râvnă precum mătuşa, se consideră mai îndrituită să obţină viaţa veşnică, fiind neclevetitoare, sinceră, necauzatoare de rău nimănui, ducând un trai modest, dedată fiind, trup şi suflet,familiei. O parte din raţionamentele mamei erau spulberate de către incisiva mătuşa Sofia, de aici născându-se apoi interminabile discuţii în contradictoriu, aprinse şi caustice adeseori, duse până dincolo de miezul nopţii din iernile de odinioară, cu femeile reunite în jurul sobei încinse, ţesând sau torcând, în timp ce bărbaţii jucau cărţi, povestind de-ale lor…

Biblia mamei –
un trifoi cu patru foi
la psalmul cincizeci

Casa veche

Verile de altădată, verile copilăriei mele sângeorzene – cele mult rămase în urmă, în negură, departe în timp, însă atât de aproape de sufletul meu, adânc cuibărite în meandrele lui, atât de vii, de intense, de parcă ar fi prezente, în plină derulare…

Îmi aduc aminte de casa veche – demolată în 1956 –, casa în care mi-am petrecut primii ani ai copilăriei, alături de bunii mei bunici, materni,vecini cu noi, gard în gard.

Casa bunicilor – cuibul sufletului meu, locul cel mai liniştit şi mai luminos de pe pământ!

Anii '50…, ani grei, cu multe lipsuri materiale, ani de după războiul pârjolitor, cu schimbarea de regim social, începerea colectivizării, raționalizarea alimentelor de bază, criza de obiecte de îmbrăcăminte şi încălțăminte.

Geamurile ferestruicilor bătrânelor căscioare de atunci erau lipsite de perdele, acoperite fiind, în bună parte, cu hârtie groasă, ordinară, de obicei de culoare albastră, hârtie în care ne înveleam şi manualele şcolare, şi caietele, la fiecare început de an şcolar. Aceste hârtii, expuse la soarele dogorâtor al verii, se decolorau rapid, devenind sfărâmicioase. Spre disperarea bunicii, mi-am făcut un obicei din a zdrobi între degete aceste „perdele pocnitoare". Drept pedeapsă eram trimis la prăvălie pentru a cumpăra alte coli de hârtie. Fugeam voios să cumpăr colile, dar…bănuții dați îi cheltuiam cumpărând halva, bomboane sau turtă dulce de la cofetarul din sat, după care mă întorceam, spăşit, acasă, declarând cu privirea în pământ că, vezi Doamne, am pierdut banii! Declarația o făceam privind, pentru o clipită, la bunicul, pentru a estima cam cât e de riscant pocinogul şi în ce măsură rezistă explicația mea. Acesta de obicei îmi făcea cu coada ochiului, zâmbindu-mi complice; în acel moment, mi se lua piatra de pe inimă, simțindu-mă grațiat.

Farsa a ținut de câteva ori, avându-l părtaş pe bunicul care se amuza copios de agitația bunicii.

Atunci când la bunici nu mi-a mai fost tolerată ştrengăria, am încercat-o şi acasă. Aici însă pozna mea a rezistat doar o singură dată…

Ani, bunici, părinți – unde v-ați îndepărtat?!...

final de vară –
în locul hârtiei
acum e termopan

Muntele

Refugii, refugii – nu fugă: doar retragere, distanțare de multele, prea multele mizerii cotidiene ale acestei lumi înnebunite de asfixianta boală a agonisirii şi poluării.

Reîntoarcerea la Natură, la codrii încă neciuntiți de mâna omului nesătul, departe de zarva netrebnicei şi zadarnicei agonisiri – singur cu tine însuți şi cu Natura atotprimitoare...

Să vii să asculți adierea vântului, cântecul greierilor, trilul păsărilor, susurul apei pârâului de munte, să-ți îmbeți ochii şi sufletul de imaginea poienilor, smălțuite cu avalanşa de culori ale florilor de câmp, prin care trec prudente câte o căprioară, o vulpe ori vreun iepure, toate sub o boltă de azur pe care pluteşte în zbor planat, croncănind arar, câte un corb…

Aici, doar aici, merită să-ți petreci clipele, orele, zilele – îmbrățişând trunchiurile falnicilor arbori, inspirând aerul pur al codrilor, bând din apa cristalină a şipotelor şuierânde, împroşcând stropii pe frunzele de ferigi şi captalan printre care mijeşte câte un bolovan îmbrăcat cu muşchi verde, catifelat, îmbibat de răcoarea zorilor de vară…

pe vârf de munte –
între rafalele de vânt
cântec de greier

Zădărnicie

Anii vin, anii pleacă...

Derularea acestora devine tot mai precipitată, odată cu înaintarea în vârstă. Ziua înseamnă cât o oră în copilărie, luna – cât o săptămână în tinerețe, anul, cât o lună altădată, în vremuri de junețe. Povara vremii devine tot mai greu suportabilă; şi totuşi timpul aleargă nerăbdător purtându-ne către necunoscutele labirinturi ale vieții. Hălăduirea este tot mai anevoioasă, țintele devin tot mai estompate, obositoare, părelnice şi prisoselnice.

Doar un singur reper devine tot mai bine conturat, tot mai inevitabil; tot mai apropiat...

bătrânul spune –
şampanie fără spumă
îmi este viața

Furnica

Ograda, tinda, camerele casei bunicilor materni…

Oriunde te duceai, în caldele zile de florar, cireşar, cuptor –, dădeai de şiruri interminabile de furnici trebăluitoare. Le priveam, minute în şir, goana către repere numai de ele ştiute, graba, hărnicia lor neostoită. Alergau pe duşumeaua tindei albită de multele spălări cu leşie, alergau pe pământul curţii fisurate de îndelungata secetă a verii, pe sub pătulul cu praful de un deget, aşezat lângă drumul mare, nepietruit pe vremea aceea, drum pe care arareori trecea vreun automobil, circulând mai mult căruţe trase de vite sau de cai. Veneau, toamna, păcurarii vânzând petrol lampant şi păcură de uns osiile carelor, veneau şi secuii cu merele, perele şi cartofii lor pe care le schimbau cu porumb sau grâu, aceste produse fiind mai lesne produse în zona noastră.

Veneau ciubărarii moţi strigându-şi marfa într-o ungurească stâlcită: „– Cseber, kádot vegyetek !” Mai apoi, veneau tocilarii, prilej de mare îmbulzeală,pentru noi, copiii. Ne îngrămădeam în jurul lor pentru a vedea roata tocilei învârtită de zor,prin pedalarea intensă a meseriaşului, dar şi pentru a auzi, susurul monoton al pietrei scăldate în apa mereu tulbure, apă din care, câte un tocilar mai năstruşnic, ne stropea luând apă din vas cu căuşul palmei, noi zbughind care încotro într-o larmă generală. Apoi, pentru un timp, ne uitam de la distanţă cum omul nostru învârte cu rapiditate şi îndemânare cuţitul sau foarfeca, când pe o parte, când pe alta a tăişului.

Veneau, apoi, geamgii: cu „cocoaşele” lor de sticlă pentru a tăia oglinzi sau pătrăţele de sticlă la câte o fereastră cu ochiuri pierdute de cine ştie câtă vreme, golurile astupate fiind cu ziare îngălbenite şi uscate.

Când îşi desfăşurau masa de tăiat, ne îngrămădeam pe lângă ei minunându-ne de instrumentul miraculos care alerga scrâşnind pe suprafaţa strălucitoare a geamului, ori a oglinzii, decupând cu iuţeală şi precizie, pătrate şi dreptunghiuri pe care le montau apoi, cu aceeaşi dibăcie, în cadrele lor de lemn aduse de gospodine.

Mai veneau olarii din Corund cu vasele lor, simple sau ornate cu desene viu colorate, schimbându-şi marfa şi ei pe cereale.

Veneau, apoi, ţiganii, din poartă în poartă, oferindu-se să repare vase metalice găurite; înfigându-şi bara metalică în pământul ogrăzii, bară având un capăt teşit – o mică nicovală, în fond, zveltă, pe care aşezau, cu mult tact,

după ce mai înainte cercetau fundul vasului, îndreptându-l către soare, cu capul vârât în respectivul vas pentru a dibui orificiul. Începeau, apoi, confecționarea unui petic din tablă, tot bătând-ul cu ciocanul, după care îl cositoreau în orificiul în care îl potriveau prin multe suciri şi răsuciri ale blidului. Eu eram cel care, de fiecare dată, trebuia să le aduc vreascuri uscate pentru a le stârni focul necesar înroşirii ciocanului lor de lipit.

În final, urma verificarea lucrării, din nou cu vârârea capului în vas şi îndreptarea acestuia către lumină pentru a observa eventuale alte hibe.

La terminarea lucrului, urma plata, întotdeauna în alimente, îndelung negociate, de obicei mălai, slănină, ori câte un os afumat, bun de zeamă pentru puradei. Dacă bunica mai adăuga un os, ori o bucată de slană, îmi confecționau şi mie un fluier din tablă, fluier cu care reuşeam să-l duc, adesea, la disperare pe bunicul, acesta trimițându-mă, mai mult prin gest decât prin grai, să-mi exersez şuierătoarea sus, pe deal …

furnica-n casă
mă gândesc să o ucid –
mai bine-i în doi

Jaful

săracul fură
şapca sperietorii
vârând-o în sân

24 de ani de capitalism sălbatic, de răsturnări de valori etice şi culturale, toate având doar unic ţel: banul – nimicul numit „ban”!

Întreaga omenire este obsedată de himera amăgitorilor şi murdarilor bani, de găsirea cu orice chip a căilor, fie ele şi necreştine, de agonisire de arginţi peste arginţi: lei peste lei, euro peste euro…

Goana după bani a devenit o molimă mondială, generală, obsesia lumii contemporane căreia – cu toate acestea – îi place să se proclame democratică şi creştină (!). O lume de făţarnici, genetic hămesiţi, nesătui.

În tot acest timp marea masă de oameni suferă de o sărăcie nemeritată, adeseori lucie.

Pentru o importantă parte societăţii româneşti active,mania plecărilor prin „străinezia”a devenit „soluţia” universală de ieşire, aparentă, din impasul produs de netrebnicii aciuaţi la cârmele ţării. Se pleacă masiv, părăsind ţara tocmai acea categorie de vârstă care ar trebui să scoată sabia, aici, acasă, şi să răpună hoţia, minciuna, făţărnicia politică interminabilă. Pleacă taman acea forţă colosală care, aici, acasă, ar fi cea mai motivată să răpună jaful din ţară.

Rămân acasă copiii şi bătrânii nevolnici şi pasivi, uşor manipulabili de către clica hoţilor şi a mincinoşilor cotropiţi de lăcomia fără de sfârşit, fără de margini.

Dudul

Veri de altădată, rămase hăt-departe, în negura a peste cinci decenii, undeva în copilăria mea sângeorzeană…

Neşterse în sufletul meu rămân vacanțele mari cu ale lor hoinăreli, de dimineața şi până seara, pe dealuri, pe malul şi în apele Târnavei Mici. Grupul nostru de prieteni: Ştefan Precup, Fane Polońca, Holom Constantin („Holtică"), Işa Ştefan (Pilancs), Rezsö Szöcs, subsemnatul – mereu împreună : la scăldat, la pescuit, ori la năzbâtiile de tot soiul săvârşite pe deal; nu putea să treacă o zi de vară fără să ne cerem voie de la familia Tarr, de pe strada noastră, să ne permită a ne cățăra, toată gaşca, pe falnicul dud bătrân cu poame negre, umbrind jumătate din ogradă – raiul orătăniilor! Bătrânii proprietari ne lăsau să ne înfruptăm din roade, mai cu seamă pentru că noi luând cu asalt pomul, aveau de profitat multele păsări de curte: găini, rațe, gâşte, curcani, partea lor de festin asigurată fiind de puzderia de dude căzute, stăpânii făcând astfel economie considerabilă la grăunțe.

…De ani buni, dudul nu mai este; nici trei dintre fârtații mei de atunci, plecați, cu toții, atât de devreme în lumea de dincolo.

final de vară –
sub dudul fără umbră
singur bătrânul

Calea

Vremurile actuale sunt tot mai tulburi, tot mai încâlcite şi mai sleitoare. Reperele mele călăuzitoare în această „călătorie" , obositoare şi ciudată, îmi sunt tot mai vagi, tot mai îndepărtate. Sunt la vârsta la care eu însumi ar trebui să fiu model de urmat de alții, apropiați sau mai puțin apropiați. Dar eu nu sunt, nu pot fi un astfel de prototip; adevărul este că nici nu-mi doresc asta. Tot ceea ce îmi propun, în această privință, este să am tăria şi răbdarea de a parcurge calea ce mi-a fost sortită, fără să-mi dezamăgesc, din cale afară, apropiații…

noaptea-n pădure –
merg după vocea stinsă
a tatălui meu

Măști

Anii de după 2008: ani sumbri, ciudați, răvăşitori – mie…

În 2007 m-am conectat la internet. În felul acesta, navigând pe site-urile pestrițe din această lume virtuală, am reuşit să mă detaşez întrucâtva de cruntele realități care, de la o vreme, mă năpădeau tot mai intens.

Lume virtuală! Mie îmi pare că e mai degrabă cea reală, deoarece abia aici poți să te dumireşti ce este, în fapt, omul dezbărat de multele-i măşti şi farafastâcuri. Aici, pe net, am putut vedea mai bine, mai profund, ce este cu adevărat femeia, şi ce este bărbatul, în meandrele sufletului lor, atunci când aceştia sunt ocrotiți de cei patru pereți, de mediul lor intim, stând în fața unui monitor, conectați fiind cu lumea toată, fără posibilitatea de a suferi de pe urma a ceea ce este, în fond, ființa lor intimă, profundă, a unuia sau a celuilalt, manifestându-se fără reticențe, fără inhibiții. Am putut constata, astfel, multitudinea de măşti de circumstanță („ca nişte foi de ceapă putrede") purtate de către noi, oamenii, în viața noastră reală; şi am rămas cu un gust amar…

toamnă târzie –
mesaje reci pe e-mail
de la cea dragă

PARTEA A III-A: HAISHIN-URI

sfârşitul verii -
plouă zilnic fără nori
cu frunze ruginii

fusta roșie
și petalele de mac -
săltate de vânt

întâia brumă -
frunze căzute pe ape
unde vă grăbiţi

pomi în floare -
dealul copilăriei
în sărbătoare

fagule aş vrea
cu seninătatea ta
să-ntâmpin clipa

plouă
bubuie fulgeră
sub hrib răpăie -
o viespe

să mă scald aș vrea
din zori și până seara
în norii cumulus

a căzut bruma -
frunzele din livadă
le voi arde-n prier

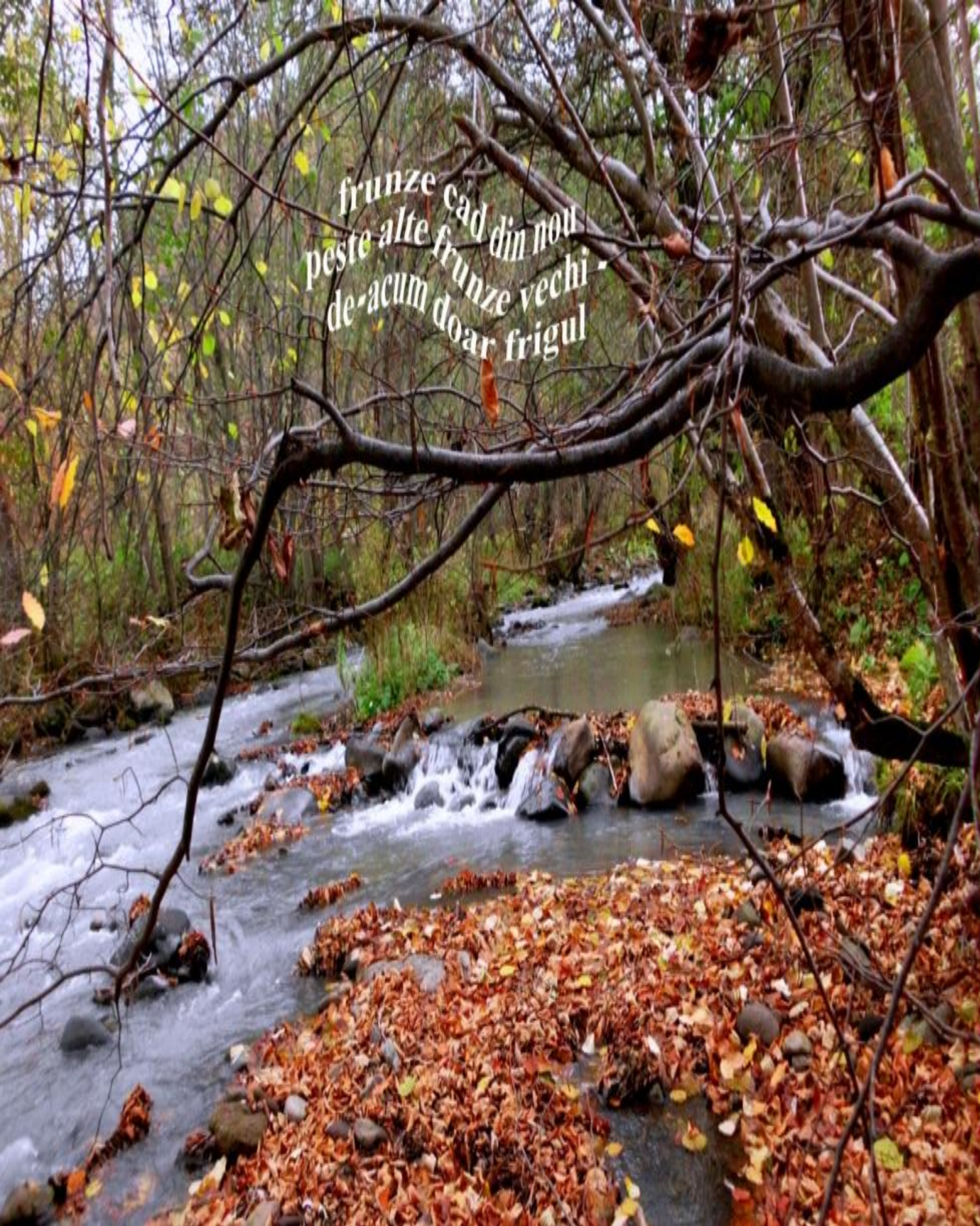
codrul întomnat -
singur rătăcesc la fel
ca-ntotdeauna

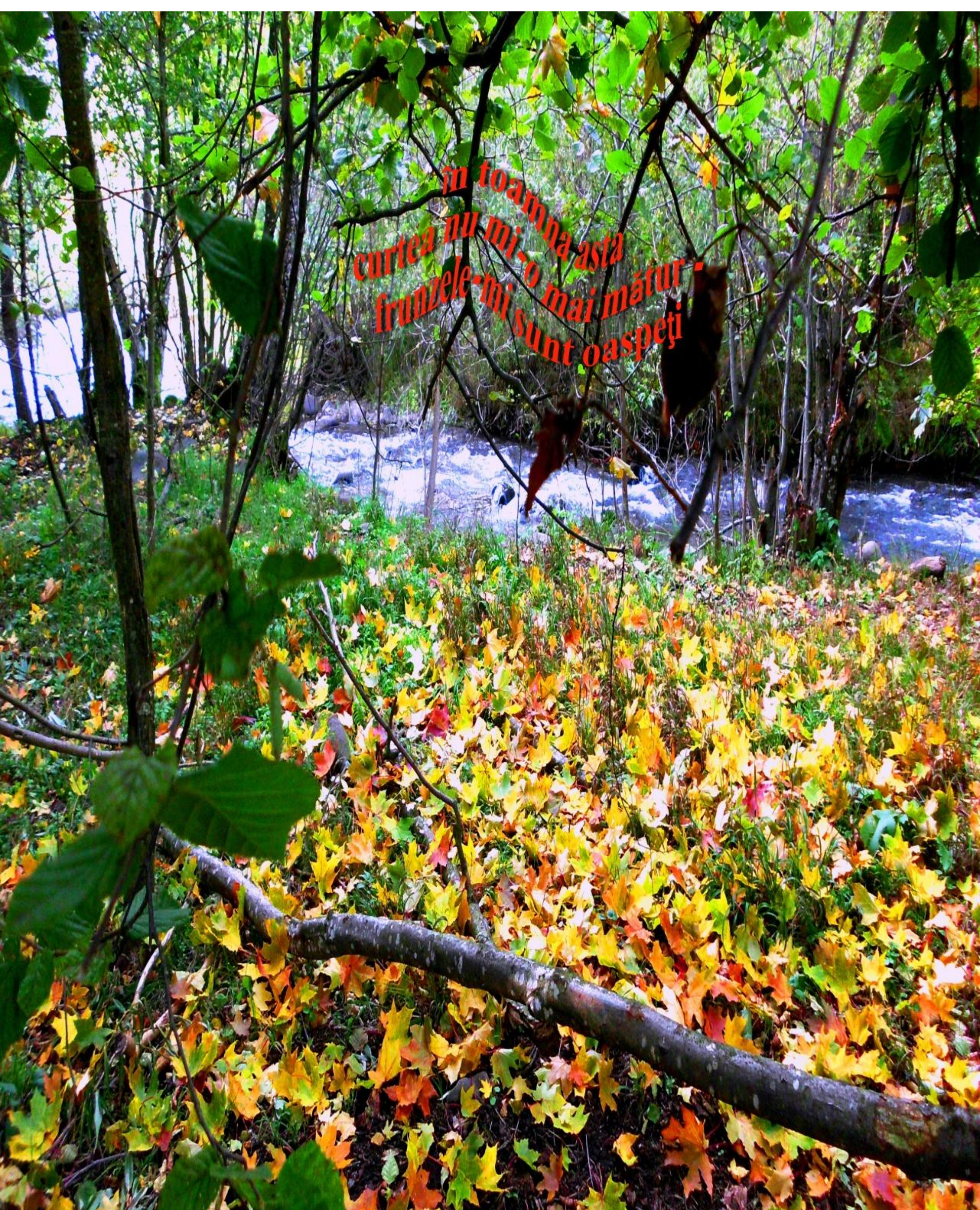

după furtună -
în băltoaca câmpului
petala de mac

frunză fragedă -
oierul te va rupe
să-mi cânte de dor

în mâna ei
toporașul
mai este mult
parfumat

vechea livadă -
doar pomi-s îmbătrâniţi
roua-i aceeaşi

frunze cad din nou
peste alte frunze vechi -
de-acum doar frigul

în toamna asta
curtea nu mi-o mai mătur -
frunzele-mi sunt oaspeţi

o vară scurtă
până să mă dumiresc
greierul tăcu

cerbul boncănind -
cetina se mişcă-ncet
dezvelind luna

unde te ascunzi
de ploaia care vine
fluture plăpând

eu am să plec -
cine oare va purta
grija iasomiei

ceață de toamnă -
boncănitul unui cerb
tot mai aproape

cine te va -nchiria
cochilie fără melc -
raza de lună

lacăt ruginit
pe poarta-mbătrânită -
volbură în prag

umbra corbului-
abia atinge macul
înflorit în şanţ

deşi-i gol cuibul
nu mă pot abţine
să nu-l studiez

vântul a stat -
crengile de mesteacăn
se mai leagănă

toamna a venit -
în van mai cânţi tu gaio
mai bine pleacă

Să alerg aş vrea
prin iarba-nrourată
ca altădată

amurg de prier -
o pană de corb cade
în curtea schitului

vechea scară
sprijinită de un nuc –
urcă motanul

cătun nevăzut -
peste coama pădurii
turla unui schit

omătul proaspăt -
tocmai potrivit pentru
desenul lunii

prima ninsoare -
dimineața uit s-aprind
focul în sobă

frunze uscate -
în liniştea totală
gâze mişunând

cuibul părăsit -
pasărea neştiută
şi-a făcut sălaş

pe cămașa-mi verde
ea-mi brodează flori de câmp -
le simt mireasma

neaua s-a topit
doar scoarța de mesteacăn
mai este albă

ac frânt de molid -
mireasma-i îmi evocă
cărări silvestre

singur pe lume -
mi-e prietenă doar luna
oglindită-n lac

ninge-n cimitir -
alb căzut peste negrul
corbului tăcut

câmp cu vaci şi baligi -
pe piept cu sticla goală
păstorul doarme beat

văduvă jună -
singură pe cărare
culege maci

dovleac sculptat -
beţivul zărindu-l
îl salută şovăind

florilor de mac
adierea n-o doriți -
vă va spulbera

casă din chirpici -
baba văruieşte şi
cuibul rândunicii

Cuprins:

ISBN 978-606-690-169-7

„Arta haiku-ului nu înseamnă să faci poezie sau să vezi şi să înregistrezi lucruri sau evenimente poetice aşa cum se întâmplă să apară şi să existe, ci, mai degrabă, să surprindă esenţa interioară a oricărui lucru obişnuit, a fenomenului de fiecare zi, să atingă acel nerv lăuntric al vieţii, al existenţei, care pătrunde şi este prezent în faptul cel mai neinteresant şi cel mai plat."

(R.H.Blyth)

„Poemul haiku este ceva cu mult mai mult decât o formă diferită de poezie. Pentru mine înseamnă un mod sublim de a-mi exprima senzaţiile şi sentimentele cele mai intime şi mai profunde."

(Ertore José Palmero)

